

พฤติกรรมกรบรีโภคของแรงงานไร้ฝีมือในภาคอุตสาหกรรม
ในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2552

**Consumption Behavior of Unskill Labour in Industrail Sector in
Mueang District, Narathiwat Province**

Miss Aree Kanthiro

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Economics

School of Economics

Sukhothai Thammathirat Open University

2009

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	พฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือในภาคอุตสาหกรรม ในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
ชื่อและนามสกุล	นางสาวอารีย์ การธิโร
แขนงวิชา	เศรษฐศาสตร์
สาขาวิชา	เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ศิริพร สัจจามันท์

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ศิริพร สัจจามันท์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. อรพรรณ ศรีเสาวลักษณ์)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ อนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์สุนีย์ ศิลพิพัฒน์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อการศึกษา คำนวณว่าอิสระ พฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือในภาคอุตสาหกรรม

ในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

ผู้ศึกษา นางสาวอารีย์ การธิโร **ปริญญา** เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ศิริพร สัจจามันท์ **ปีการศึกษา** 2552

บทคัดย่อ

การศึกษาคำนวณว่าอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการบริโภค 2) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภค

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นแรงงานไร้ฝีมือในภาคอุตสาหกรรม 5 ประเภท ที่มีสัดส่วนการจ้างแรงงานไร้ฝีมือ ในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 120 ตัวอย่าง ใช้ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้เก็บรวบรวมจากแบบสอบถาม และใช้ข้อมูลทุติยภูมิที่ได้ศึกษาจากหนังสือ วารสาร บทความ สิ่งพิมพ์ และเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การแจกแจงความถี่ ประกอบด้วยตัวแปร จำนวน การหาค่าร้อยละ และสถิติเชิงปริมาณ วิเคราะห์สมการถดถอย Regression Analysis ด้วยวิธี Ordinary Least Square (OLS)

ผลการศึกษาพบว่า 1) รายได้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการบริโภค นั่นคือ ถ้าแรงงานไร้ฝีมือมีรายได้เพิ่มขึ้นก็จะมีการบริโภคเพิ่มขึ้น 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภค มี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยรายได้ (Y_d) และปัจจัยขนาดครัวเรือน (Size) โดยปัจจัยทั้งสองมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ และมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก นั่นคือ รายได้ (Y_d) และขนาดครัวเรือน (Size) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค แสดงว่า พฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือที่มีรายได้มากจะมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมากกว่าแรงงานที่มีรายได้น้อย และพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมาก จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมากกว่าผู้ที่มีสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่า สำหรับปัจจัยที่ศึกษาอีก 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยเพศ (Sex) ปัจจัยอายุ (Age) และปัจจัยสถานภาพสมรส (St) พบว่าไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ หรือ ไม่มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ

คำสำคัญ พฤติกรรมการบริโภค แรงงานไร้ฝีมือ

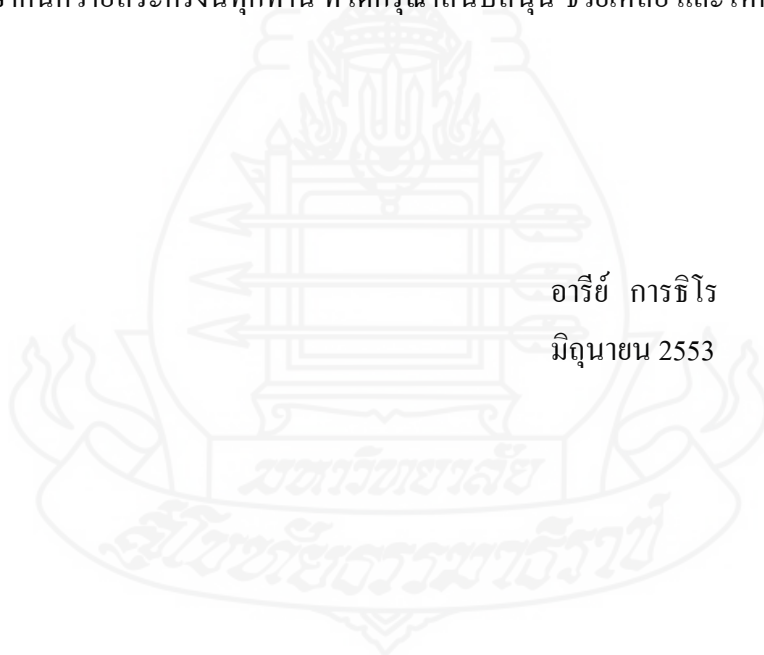
กิตติกรรมประกาศ

การทำการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง จาก
รองศาสตราจารย์ศิริพร สัจจนันท์ และรองศาสตราจารย์ ดร.อรพรรณ ศรีเสาวลักษณ์ สาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัย
รู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย สุโขทัย
ธรรมาธิราช ขอบพระคุณคุณแม่ ขอบคุณเพื่อนนักศึกษา และเจ้าหน้าที่สำนักงานแรงงานจังหวัด
นครราชสีมา ขอบคุณผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ทุกท่านที่เสียสละเวลา
และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม สดุดทัย ขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการ
ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ทุกท่าน ที่ได้กรุณาสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

อารีย์ การชิโร

มิถุนายน 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	9
สมมติฐานการวิจัย.....	9
ขอบเขตการวิจัย.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรการบริโภค.....	13
กรอบแนวคิดทางทฤษฎี.....	16
วรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	33
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	33
ข้อมูลรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง.....	38
พฤติกรรมกรการบริโภคสินค้าแยกรายการใช้จ่ายตามหมวดสินค้า.....	41
วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมกรการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค สินค้า 4 ชนิด ของแรงงานไร้ฝีมือ.....	49

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคสินค้าประเภท เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หนีสิน การศึกษาและอุปกรณ์ และการออม กับปัจจัยตัวแปร รายได้ (Y_d) เพศ (Sex) อายุ (Age) และการศึกษา (Edu)	52
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
สรุปผลการศึกษา.....	60
อภิปรายผล.....	67
ข้อเสนอแนะ.....	69
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	74
แบบสอบถาม.....	75
ประวัติผู้ศึกษา.....	81

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมและอัตราการว่างงานของจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี 2550.....	3
ตารางที่ 1.2 แสดงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ปี 2550.....	4
ตารางที่ 1.3 แสดงข้อมูลการขยายตัวทางเศรษฐกิจในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี 2545 -2550.....	5
ตารางที่ 1.4 แสดงข้อมูลการเลิกกิจการเฉพาะพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในปี 2547-2551.....	6
ตารางที่ 1.5 แสดงจำนวนลูกจ้างแบ่งตามประเภทอุตสาหกรรมในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนราธิวาส.....	8
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนลูกจ้างแยกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	33
ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	34
ตารางที่ 4.3 แสดงรายได้ของกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะการจ้างงาน.....	38
ตารางที่ 4.4 แสดงช่วงรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประเภทลูกจ้าง.....	39
ตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลอื่น ๆ เกี่ยวกับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง.....	40
ตารางที่ 4.6 พฤติกรรมการบริโภค.....	42
ตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าประเภท เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์.....	49
ตารางที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าประเภทหนังสือ.....	50
ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าประเภทการศึกษาและอุปกรณ์.....	51
ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าประเภท การออม.....	52
ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์เมื่อใช้ปัจจัยตัวแปรตามค่าใช้จ่ายในการบริโภค (C) กับปัจจัยตัวแปรอิสระ รายได้ (Y_d) เพศ (Sex) ขนาดครัวเรือน (Size) อายุ (Age) และสถานภาพสมรส (St)	56

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากเหตุการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ทวีความรุนแรง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้เกิดภาวะการผลิตหดตัว ผู้ประกอบการขาดความมั่นใจในการลงทุน สถานประกอบการมีการเลิกกิจการอย่างต่อเนื่อง เกิดปัญหาการว่างงานสูง ซึ่งซ้ำเติมปัญหาความยากจนของประชาชนในพื้นที่ และทำให้ประชาชนลดความเชื่อมั่นในอำนาจรัฐ อย่างไรก็ตาม การแก้ไขปัญหาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ผ่านมา แม้รัฐบาลกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการ ดำเนินการแก้ไขปัญหาในแต่ละช่วงเวลาอย่างชัดเจน แต่การดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง และขาดการบูรณาการ ส่งผลในการพัฒนาเศรษฐกิจไม่บรรลุตามเป้าหมาย ประชาชนได้รับผลจากการพัฒนาไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะกลุ่มประชาชนในพื้นที่ชนบทยากจน จึงทำให้ประชากรที่อยู่ในข่ายความยากจนมีสัดส่วนสูงขึ้น ทั้งยังต้องเผชิญกับปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ แบ่งเป็น 3 ด้านสำคัญ คือ

1) ผลกระทบด้านความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สถานการณ์ความรุนแรง ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (ปี 2547 – 2551) ได้ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของประชาชน และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นอย่างมาก จำนวนการลอบวางเพลิง ทำร้าย และลอบยิง วางระเบิดและทำลายทรัพย์สินของประชาชนและสถานที่ราชการ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในช่วงปี 2547 – 2551 มีจำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ 4 อำเภอ ของจังหวัดสงขลา รวม 8,101 คน เฉลี่ยมีเหตุการณ์เกิดขึ้นปีละ 1,620 ครั้ง โดยจังหวัดนราธิวาสมีเหตุการณ์เกิดขึ้นมากที่สุด (2,972 ครั้ง) รองลงมาคือจังหวัดปัตตานี (2,447 ครั้ง) จังหวัดยะลา (2,269 ครั้ง) และ จังหวัดสงขลา (813 ครั้ง) ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต รวม 2,976 ราย บาดเจ็บ 5,456 ราย (เจาะอามิง โตะตายง, สถานการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และแนวทางแก้ไข, 2552)

2) ผลกระทบทางด้านสังคม สถานการณ์ความไม่สงบ ได้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในการดำรงชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่ ซึ่งได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและ

ทางอ้อม โดยเฉพาะผลกระทบสืบเนื่องทางสังคม เช่น การขาดผู้นำครอบครัว ภาวะการฉ้อโกงเป็นหม้าย และเด็กกำพร้าที่มีจำนวนมากขึ้น ทั้งนี้ จากข้อมูลของศูนย์ช่วยเหลือเหยื่อผู้ได้รับผลกระทบฯ พบว่า ตั้งแต่ปี 2547 – 2552 มีหญิงหม้ายที่ได้รับผลกระทบ จำนวน 1,712 ราย และเด็กกำพร้าจำนวน 3,192 ราย ซึ่งเป็นกลุ่มที่ต้องได้รับการเยียวยา ด้านจิตใจอย่างเร่งด่วนและต่อเนื่อง (จะอามิง โตะตายง, สถานการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และแนวทางแก้ไข, 2552)

3) ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ

3.1) สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี 2550 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม 125,200 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.4 ของ GDP หรือร้อยละ 14.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคใต้ ในขณะที่จำนวนประชากรมีสัดส่วนถึงร้อยละ 21.1 ของภาค จึงมีผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อประชากรในระดับต่ำ เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นใน 14 จังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดปัตตานีมีระดับผลิตภัณฑ์เฉลี่ย 59,618 บาท/คน/ปี อยู่ในลำดับที่ 14 จังหวัดนราธิวาสมีระดับผลิตภัณฑ์เฉลี่ย 62,625 บาท/คน/ปี อยู่ในลำดับที่ 12 และจังหวัดยะลามีระดับผลิตภัณฑ์เฉลี่ย 84,104 บาท/คน/ปี อยู่ในลำดับที่ 10 ในขณะที่ภาคใต้มีระดับผลิตภัณฑ์เฉลี่ย 95,229 บาท/คน/ปี และประเทศมีระดับผลิตภัณฑ์เฉลี่ย 128,239 บาท/คน/ปี อัตราการว่างงานใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่ในระดับสูง ซึ่งหากไม่มีโครงการช่วยเหลือจากภาครัฐ จะส่งผลให้อัตราการว่างงานสูงถึงร้อยละ 5 อย่างไรก็ตาม นโยบายการจ้างงานภาครัฐ ส่งผลให้อัตราการว่างงานอยู่ในระดับเฉลี่ยร้อยละ 1.9 ต่อปี สูงกว่าภาคใต้ (มีอัตราการว่างงานเฉลี่ยร้อยละ 1.3) และประเทศ (มีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.4) ไม่มากนัก

ตารางที่ 1.1 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมและอัตราการว่างงานของจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี 2550

จังหวัด	GPP/GRP/ GDP (ล้านบาท)	อัตราการ ขยายตัว เฉลี่ย (%)	สัดส่วน เทียบกับ กลุ่ม	สัดส่วน เทียบกับ 5 จังหวัด	สัดส่วน ต่อ GRP ภาคใต้ (%)	Per Capita Gpp (บาท/ปี)	อัตราการ ว่างงาน (%)
ปัตตานี	39,534	1.0	31.6	12.3	4.6	59,618	1.6
ยะลา	39,198	2.0	31.3	12.2	4.6	84,164	0.8
นราธิวาส	46,468	0.9	37.1	14.5	5.4	62,625	2.3
3 จชต.	125,200	1.7	100.0	39.0	14.4	66,921	1.9
สงขลา	168,611	3.2	86.1	52.5	19.6	119,620	2.3
สตูล	27,217	5.5	13.9	8.5	3.2	97,164	1.7
2 จชต.	195,828	3.5	100.0	61.0	22.8	115,897	1.7
5 จชต.	321,027	2.8	-	100.0	37.4	90,163	1.7
ภาคใต้	859,325	3.7	-	37.4	100.0	95,229	1.3
ประเทศ	8,469,060	5.2	-	3.8	-	128,239	1.4

ที่มา : แผนพัฒนาพื้นที่พิเศษ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี 2552-2555 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อ 7 เมษายน 2552

3.2) โครงสร้างทางเศรษฐกิจปี 2550 ของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งขึ้นอยู่กับ การผลิตภาคการเกษตรเป็นหลัก โดยมีสัดส่วนการผลิตในปี 2550 คิดเป็นร้อยละ 51.7 ของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งส่วนใหญ่มาจากยางพารา รองลงมาได้แก่ การ ประมง ผลไม้ และปศุสัตว์ ตามลำดับ ส่วนภาคการผลิตที่สำคัญอื่น ได้แก่ ภาคการค้า คิดเป็นร้อย ละ 9.5 ภาคอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 5.7 ภาคก่อสร้าง คิดเป็นร้อยละ 2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวม สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 1.2 แสดงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ปี 2550

หน่วย : ร้อยละ

จังหวัด	เกษตร	อุตสาหกรรม	การค้า	โรงแรม/ ภัตตาคาร	ก่อสร้าง	อื่นๆ	รวม
ปัตตานี	46.1	6.8	10.4	0.3	2.2	34.2	100
ยะลา	48.8	6.3	9.6	1.3	2	32	100
นราธิวาส	58.9	4.2	8.7	0.3	1.9	26	100
3 จขต.	51.7	5.7	9.5	0.6	2	30.5	100
สงขลา	29.3	29.2	9.7	2.5	3.3	26	100
สตูล	53.5	11.8	9	0.5	2.2	23	100
2 จขต.	32.6	26.8	9.6	2.2	3.1	25.7	100
5 จขต.	40.1	18.6	9.6	1.6	2.7	27.4	100

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุ : GPP ณ ราคาปัจจุบัน

3.3) ภาวะเศรษฐกิจและการลงทุนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังมีแนวโน้มชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง ในช่วงปี 2547 – 2550 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ชะลอตัวลงต่ำมาก โดยมีการขยายตัวเฉลี่ยประมาณร้อยละ 1.7 ต่อปี สาขาการผลิตที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด ได้แก่ โรงแรมและภัตตาคาร (หดตัวเฉลี่ยร้อยละ 5.2 ต่อปี) การก่อสร้าง (หดตัวเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ต่อปี) และอุตสาหกรรม (หดตัวเฉลี่ยร้อยละ 1.6 ต่อปี)

ตารางที่ 1.3 แสดงข้อมูลการขยายตัวทางเศรษฐกิจในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี 2545 - 2550

จังหวัด	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2548	ปี 2549	ปี 2550	เฉลี่ย
ปัตตานี	4.6	-0.8	-1.5	2.5	4.0	2.3	1.0
ยะลา	3.4	5.1	1.7	5.0	0.02	4.0	2.0
นราธิวาส	10.3	15.3	2.1	1.4	1.0	-1.1	0.9
เฉลี่ย	6.1	6.3	0.7	2.8	1.8	1.6	1.7
ภาคใต้	4.8	5.8	5.9	3.0	4.0	2.1	7.7
ประเทศ	5.3	7.1	6.3	4.5	5.1	4.8	5.2

ที่มา : แผนพัฒนาพื้นที่พิเศษ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี 2552-2555 ตามมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อ 7 เมษายน 2552

3.4) สถานะการลงทุนอยู่ในสภาพซบเซาตั้งแต่ปี 2547 จนถึงปัจจุบันแนวโน้มการลงทุนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีสถานประกอบการปิดกิจการมากกว่า 136 แห่ง เงินลงทุนรวม 924.44 ล้านบาท เลิกจ้างงานประมาณ 1,600 คน โดยกิจการที่เลิกส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ อุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์และวัสดุก่อสร้าง ร้านอาหารและโรงแรม เป็นต้น เมื่อพิจารณาข้อมูลโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ปี 2547-2551 พบว่าจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติลดลงจาก 38 โครงการในปี 2547 เหลือเพียง 18 โครงการในปี 2551 โดยในปี 2549 ไม่มีโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเลย แม้รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและการลงทุนต่อเนื่องมาโดยตลอด แต่ยังไม่สามารถจูงใจการลงทุนได้มากนัก สาเหตุเนื่องจากนักลงทุนขาดความมั่นใจในสถานการณ์ความไม่สงบ

ตารางที่ 1.4 แสดงข้อมูลการเลิกกิจการเฉพาะพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในปี 2547-2551

หน่วย : จำนวน (แห่ง)/เงินลงทุน (ล้านบาท)

จังหวัด	ปี 2547		ปี 2548		ปี 2549		ปี 2550		ปี 2551		รวม 8 ปี	
	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวน	เงินลงทุน
ยะลา	12	24.1	9	82.3	2	0.1	10	44.7	16	57.3	49	208.5
ปัตตานี	12	186.1	8	31.1	7	77.2	6	11.6	8	67.0	41	373.0
นราธิวาส	9	37.0	18	261.0	2	1.1	6	5.9	11	37.9	46	342.9
รวม	33	247.2	35	374.5	11	78.4	22	62.2	35	162.2	136	924.4

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ยะลา ปัตตานี นราธิวาส

จากข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจดังกล่าว พบว่าจังหวัดนราธิวาสมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยทางเศรษฐกิจต่ำสุดเมื่อเทียบกับอัตราการขยายตัวเฉลี่ยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะในปี 2550 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัดนราธิวาสติดลบร้อยละ 1.1 โครงสร้างทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับภาคเกษตรเป็นหลัก การเลิกกิจการของสถานประกอบการมีจำนวนเป็นอันดับสองรองจากจังหวัดยะลา จากภาวะการณ์ที่จังหวัดนราธิวาสมีโครงสร้างทางเศรษฐกิจหลักเป็นภาคเกษตร ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจของจังหวัด หดตัวอย่างต่อเนื่องหลังเกิดวิกฤตด้านความมั่นคง ทำให้การจ้างงานในพื้นที่ลดจำนวนลง เป็นเหตุให้รายได้ลดลง ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (GPP) ต่ำ อยู่ในลำดับสุดท้ายของภาคใต้ (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , 2545) สภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซาอย่างต่อเนื่อง เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อการบริโภคของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งปัญหาทั้งหมดมาจากเหตุความไม่สงบของสถานการณ์ในพื้นที่ โดยถึงขณะนี้สถานการณ์ความไม่สงบก็ยังไม่บรรเทาเบาบางลง

ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจที่เป็นเหตุจากสถานการณ์ความไม่สงบดังกล่าว ทำให้ประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่ไม่สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติสุข โดยเฉพาะโอกาสในการประกอบอาชีพที่หายไปพร้อมกับการหดตัวของเศรษฐกิจ ดังนั้น เมื่อประชาชนไม่มีงานทำ ทำให้ไม่มีรายได้ ไม่มีการบริโภค เศรษฐกิจจึงประสบปัญหาความไม่เจริญเติบโตต่อไป

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้เกิดความสนใจศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เป็นแรงงานไร้ฝีมือ ซึ่งย่อมได้รับผลกระทบมากกว่าประชากรกลุ่มอื่น ๆ ในพื้นที่ กล่าวคือ จากข้อจำกัดทางด้าน

คุณลักษณะของ แรงงานไร้ฝีมือที่ไม่สามารถทำงานได้รับค่าจ้างมากนัก ประกอบกับสภาวะแวดล้อมของสังคมที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ที่เป็นปัจจัยลบต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ทำให้โอกาสที่ผู้ใช้แรงงานไร้ฝีมือในจังหวัดนราธิวาส จะประกอบอาชีพเพื่อเสริมรายได้นอกเหนือจากการทำงานในสถานประกอบการมีน้อย แต่พฤติกรรมการบริโภคพื้นฐานที่จำเป็นของตนเองและสมาชิกในครอบครัวเป็นภาระที่แรงงานไร้ฝีมือ ไม่สามารถปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงได้ โดยการศึกษาครั้งนี้ ได้เลือกศึกษาพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ ใน 5 ประเภทอุตสาหกรรม จาก 17 ประเภทอุตสาหกรรม ตามการจัดประเภทอุตสาหกรรมตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกประเภทตามมาตรฐานสากล (ISIC : International Standard Industrial Classification of All Economic Activities) โดยประเภทอุตสาหกรรมที่เลือกศึกษา ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมการผลิต 2) อุตสาหกรรมการก่อสร้าง 3) อุตสาหกรรมการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน 4) อุตสาหกรรมโรงแรมและภัตตาคาร 5) อุตสาหกรรมการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ซึ่งถือว่าเป็นอุตสาหกรรมหลักในพื้นที่ที่มีสัดส่วนการจ้างแรงงานไร้ฝีมือมากที่สุด (จากการสอบถามและสัมภาษณ์เจ้าของสถานประกอบการ) และจากข้อมูลจำนวนลูกจ้างแยกตามประเภทอุตสาหกรรมของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ณ เดือนตุลาคม 2552 พบว่า ในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส มีลูกจ้างรวมใน 17 ประเภทอุตสาหกรรม จำนวน 4,654 คน และจากการสอบถามและสัมภาษณ์เจ้าของสถานประกอบการ ทราบว่าจากจำนวนลูกจ้างดังกล่าวข้างต้นนี้ เป็นลูกจ้างแรงงานที่เป็นไร้ฝีมือตามคำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษานี้ เฉลี่ยประมาณร้อยละ 4.40 ซึ่งหากคำนวณจากจำนวนลูกจ้างทั้งหมดใน 17 ประเภทอุตสาหกรรม 4,654 คน จะมีแรงงานไร้ฝีมือตามคำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 205 คน และหากคำนวณร้อยละ 4.40 ของจำนวนลูกจ้างใน 5 ประเภทอุตสาหกรรมที่ทำการศึกษา อันได้แก่ การผลิต การก่อสร้าง การขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน โรงแรมและภัตตาคาร และการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม จาก 3,886 คน จะมีแรงงานไร้ฝีมือจำนวน 171 คน

ตารางที่ 1.5 จำนวนลูกจ้างแบ่งตามประเภทอุตสาหกรรม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	แห่ง	ลูกจ้าง
A. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	2	35
B. การประมง	1	12
C. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	2	82
D. การผลิต	69	667
E. การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	6	122
F. การก่อสร้าง	32	895
G. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	387	1861
H. โรงแรมและภัตตาคาร	46	361
I. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	26	101
J. ตัวกลางทางการเงิน	39	314
K. บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	30	271
L. การบริหารราชการและการป้องกันประเทศรวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	-	-
M. การบริการด้านสุขภาพและสังคม	3	11
N. การให้บริการชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	11	20
O. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	58	58
P. องค์การระหว่างประเทศ และองค์การต่างประเทศอื่น ๆ	-	-
รวม	712	4,654

ที่มา : สำนักงานสถิติการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดนครราชสีมา

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับ พฤติกรรมการบริโภค ของครัวเรือน กลุ่มแรงงานไร้ฝีมือในอุตสาหกรรม 5 ประเภท เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

2.2 เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภค ของครัวเรือนกลุ่มแรงงาน ไร้ฝีมือในอุตสาหกรรม 5 ประเภท เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

3. สมมติฐานการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการใช้จ่าย ประกอบด้วยตัวแปรอิสระต่าง ๆ เช่น รายได้ เพศ สถานภาพสมรส ขนาดครัวเรือน และอายุ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่หนึ่ง เป็นสมมติฐานเกี่ยวกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของแรงงานไร้ฝีมือ โดย แรงงานไร้ฝีมือที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงจะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงขึ้นตามไปด้วย

สมมติฐานที่สอง เป็นสมมติฐานเกี่ยวกับตัวแปรหุ่นที่แสดงถึงเพศของผู้บริโภค โดย ผู้บริโภคที่เป็นชายจะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงกว่าเพศหญิง

สมมติฐานที่สาม เป็นสมมติฐานเกี่ยวกับขนาดครัวเรือน โดยครัวเรือนที่มีจำนวน สมาชิกในครัวเรือนมาก (สมาชิกมากกว่า 4 คน) จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงกว่าครัวเรือนที่มี จำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อย

สมมติฐานที่สี่ เป็นสมมติฐานเกี่ยวกับอายุเฉลี่ยของแรงงานไร้ฝีมือ โดยอายุเฉลี่ยของ แรงงานไร้ฝีมือสูง (มากกว่า 50 ปี) จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในสัดส่วนที่สูงตามไปด้วย

สมมติฐานที่ห้า เป็นสมมติฐานเกี่ยวกับตัวแปรหุ่น ที่แสดงถึงสถานภาพสมรสโดย ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสจะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 กลุ่มตัวอย่าง เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างแรงงานไร้ฝีมือใน ภาคอุตสาหกรรม 5 ประเภทอุตสาหกรรม ประกอบด้วย อุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมการ ก่อสร้าง อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วน

บุคคล และของใช้ในครัวเรือน อุตสาหกรรมโรงแรมและภัตตาคาร และ อุตสาหกรรมการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า จำนวน 120 ตัวอย่าง

4.2 สถานที่ ทำการศึกษาวิจัยในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บข้อมูลจากการสำรวจ การสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

4.3 ช่วงระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน 2552 ถึงเดือน ธันวาคม 2552

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

แรงงานไร้ฝีมือ (Unskill Labour) หมายถึง แรงงานที่มีวุฒิการศึกษาไม่เกินชั้น ม. 6 ทั้งที่เพิ่งจบการศึกษาหรือจบมาหลายปีแล้ว แต่ไม่เคยทำงานหรือเคยทำงานมาแล้วแต่รวมระยะเวลาการทำงานเท่ากับงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันแล้วไม่เกิน 1 ปี

แรงงานไร้ฝีมือในภาคอุตสาหกรรม หมายถึง แรงงานที่มีวุฒิการศึกษาไม่เกินชั้น ม. 6 ทั้งที่เพิ่งจบการศึกษาหรือจบมาหลายปีแล้ว แต่ไม่เคยทำงานหรือเคยทำงานมาแล้วแต่รวมระยะเวลาการทำงานเท่ากับงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันแล้วไม่เกิน 1 ปี ทำงานในภาคอุตสาหกรรมอันได้แก่ 1) อุตสาหกรรมการผลิต 2) อุตสาหกรรมการก่อสร้าง 3) อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน 4) อุตสาหกรรมโรงแรมและภัตตาคาร 5) อุตสาหกรรมการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม โดยได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน รายเดือน หรือ รายเหมา

ขนาดครัวเรือนของแรงงานไร้ฝีมือ หมายถึง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของแรงงานไร้ฝีมือซึ่งมีส่วนร่วมในการจัดหาและใช้สิ่งอุปโภคบริโภค ที่จำเป็นแก่การดำรงชีพร่วมกัน สมาชิกของครัวเรือนอาจมีเพียงคนเดียว หรือมีตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป

รายได้ของแรงงานไร้ฝีมือ หมายถึง รายได้ทั้งหมดของแรงงานไร้ฝีมือ รวมถึงรายได้ของครอบครัว ซึ่งได้แก่ ค่าแรง และเงินเดือน เงินรางวัล บริการ เงินโบนัส กำไรสุทธิจากการประกอบธุรกิจการเกษตรและธุรกิจอื่น ๆ รายได้จากทรัพย์สิน เช่น ค่าเช่าที่ดิน ค่าลิขสิทธิ์ ดอกเบี้ย และเงินปันผล เงินที่ได้รับเป็นการช่วยเหลือ บำเหน็จบำนาญ เงินทุนการศึกษา รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน ได้แก่ มูลค่าของสินค้าและบริการที่ได้รับเป็นส่วนหนึ่งของค่าแรง เงินเดือน มูลค่าของสินค้า และบริการที่ได้รับเป็นส่วนหนึ่งของค่าแรง เงินเดือน มูลค่าของสินค้า หรืออาหารที่ครัวเรือนผลิตและบริโภคเอง หรือได้รับมาโดยไม่ต้องซื้อ รายได้ที่เป็นตัวเงินอื่น ๆ เช่น เงินที่ได้รับจากการประกันภัย

หรือประกันชีวิต เงินรางวัล สลากกินแบ่ง และรายรับอื่น ๆ ในประเภทเดียวกัน รายได้ประจำ ได้แก่ รายได้ทั้งหมดของครัวเรือน ซึ่งไม่รวมรายรับที่เป็นตัวเงินอื่น ๆ

ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค หมายถึง รายจ่ายทั้งสิ้นของแรงงานไร้ฝีมือและครอบครัว อันได้แก่ รายจ่ายในการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคและบริการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการดำรงชีพ และมูลค่าของสินค้าและบริการที่ได้รับเป็นส่วนหนึ่งของค่าแรง เงินเดือน สินค้า หรืออาหาร ที่ครัวเรือนผลิตและบริการเอง (รวมค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่แรงงานไร้ฝีมือเป็นเจ้าของและอยู่เอง) หรือได้รับมาโดยไม่ต้องซื้อ แต่ไม่รวมรายจ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าภาษี เงินบริจาค ค่าเบี้ยประกัน ค่าสลากกินแบ่ง ดอกเบี้ยจ่าย และรายจ่ายที่มีไว้เพื่อการบริโภคอื่น ๆ

ลูกจ้าง (Employee) หมายถึง ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้นายจ้างโดยได้รับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม

พฤติกรรมกรบริโภค (Consumer Behavior) หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การค้นหาและการบริโภค ใช้ผลิตภัณฑ์ หรือบริการ ทั้งนี้ ต้องอาศัยกระบวนการตัดสินใจเข้าร่วม เพื่อให้กิจกรรมนั้นลุล่วง (Engle, Blackwe และ Miniard)

ความโน้มเอียงการบริโภคหน่วยสุดท้าย (Marginal Propensity to Consume : MPC) หมายถึง ค่าที่แสดงว่าการบริโภคจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นสัดส่วนเท่าใด เมื่อระดับรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมกรบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ ในภาคอุตสาหกรรม 5 ประเภท ในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

6.2 เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับพฤติกรรมกรการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค ของแรงงานไร้ฝีมือในภาคอุตสาหกรรม 5 ประเภทอุตสาหกรรม ในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

6.3 เพื่อทราบถึงพฤติกรรมกรใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้า 4 ประเภทที่ต้องการศึกษา อันได้แก่ สินค้าประเภท เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หนีสิน การศึกษาและอุปกรณ์ และการออมระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย

6.4 เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยการยกระดับรายได้ที่แท้จริงของแรงงานไร้ฝีมือในภาคอุตสาหกรรม ในอำเภอเมือง จังหวัด

นราธิวาสให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ซึ่งจะเชื่อมโยงไปยังแผนการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยรวมของ
จังหวัด

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

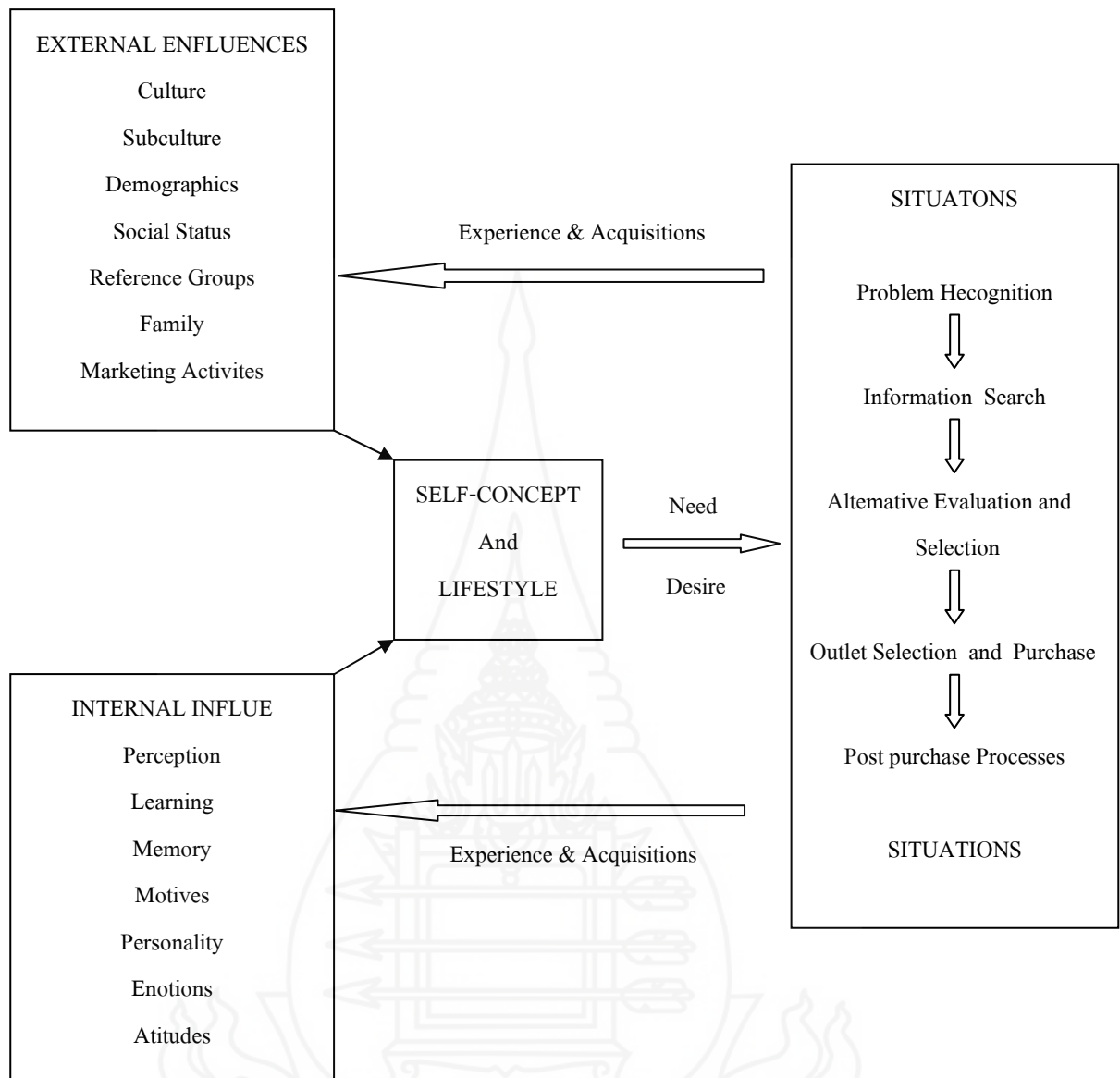
Engel และผู้ร่วมงาน (1968) ให้ความหมายของ “พฤติกรรมผู้บริโภค” ว่าเป็นการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับ และการใช้สินค้าและบริการ รวมไปถึงกระบวนการตัดสินใจที่มีอยู่ก่อนและมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำดังกล่าว

Schiffman and Kanuk (1987) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคไว้ว่า เป็นพฤติกรรมที่ผู้บริโภคแสดงออก ไม่ว่าจะเป็นการเสาะหา ซื้อ ใช้ ประเมิน หรือการบริโภคผลิตภัณฑ์ บริการและแนวคิดต่าง ๆ ซึ่งผู้บริโภคคาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ เป็นการศึกษาการตัดสินใจของผู้บริโภคในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งเงิน เวลา และกำลัง เพื่อบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ อันประกอบด้วย ซื้ออะไร ทำไม่ถึงซื้อ ซื้ออย่างไร ที่ไหน และบ่อยแค่ไหน

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2519) ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคว่า เป็นปฏิกิริยาของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับและการใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจ รวมทั้งกระบวนการต่าง ๆ ของการตัดสินใจซึ่งเกิดก่อน และเป็นตัวกำหนดปฏิกิริยาต่าง ๆ เหล่านี้

สมจิต จันทรณ์ฉาย (2533) ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การแสดงออกซึ่งความสามารถในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริโภค ได้แก่ การตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและการเลือกใช้บริการ การจัดการด้านการเงิน และทรัพยากรต่าง ๆ การคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของตน และสังคม การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมดังกล่าว จะต้องอาศัยความรู้ ทักษะ ตลอดจนทัศนคติที่มีต่อการบริโภค ผู้ที่มีพฤติกรรมผู้บริโภคที่ดีก็คือ ผู้ที่แสดงพฤติกรรมผู้บริโภคในลักษณะอันพึงประสงค์

Hawkins, Del I., Roger J. Best, and Kenneth A. Conney (1998) ได้จำลองพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior Model) ที่เรียกว่า Conceptual Model ดังนี้

ภาพที่ 1 แบบจำลองพฤติกรรมผู้บริโภค

โดยแบบจำลองชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในเป็นสิ่งที่กระตุ้น (Stimulus) ให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการหรือเกิดกระบวนการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการ (Buyer's Process Decision)

1. ตัวผู้บริโภค ได้แก่ Self-concept และบุคลิกภาพส่วนบุคคล อันเป็นเสมือนหน่วยประมวลผลกลาง ซึ่งมีบทบาทในการแปลความหมายข่าวสาร และตัวกระตุ้นทั้งจากภายในและภายนอก โดยเปรียบเทียบความจำและประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมในตัวผู้บริโภคเอง

2. ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

2.1 ปัจจัยที่ควบคุมได้ คือ กิจกรรมทางการตลาด (Marketing Activities) เป็นปัจจัยที่นักการตลาดสร้างขึ้นมาที่เกี่ยวข้องกับส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ซึ่งประกอบด้วยสินค้า (Product) ราคา (Price) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) การส่งเสริมการขาย (Promotion) ซึ่งปัจจัยนี้เป็นปัจจัยที่นักการตลาดสามารถควบคุมได้

2.2 ปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้ คือ ปัจจัยที่แวดล้อมตัวผู้บริโภคเอง ได้แก่

2.2.1 ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

2.2.2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

2.2.3 ชนชั้นทางสังคม

2.2.4 กลุ่มอ้างอิง พฤติกรรมผู้บริโภคโดยส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นจากกลุ่มโดยปกติสมาชิกในกลุ่มมักจะมีค่านิยม (Norms) และความเชื่อที่เหมือน ๆ กัน เนื่องจากสมาชิกกลุ่มโดยทั่วไปต้องการให้กลุ่มยอมรับ

2.2.5 ครอบครัว

3. ปัจจัยภายใน จะเป็นปัจจัยที่อยู่ภายในตัวของผู้บริโภคเอง ได้แก่

3.1 Perception โดยธรรมชาติผู้บริโภคจะเลือกรับสิ่งกระตุ้นต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวเข้ามาอยู่ในความนึกคิดเฉพาะสิ่งที่ตนเองสนใจ

3.2 Learning การเรียนรู้ของผู้บริโภค

3.3 Memory ความจำของผู้บริโภค

3.4 Motives แรงจูงใจของผู้บริโภค สิ่งจูงใจที่ทำให้พฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการ

3.5 Attitudes ทักษะคติของผู้บริโภค คือ สภาวะทางจิตใจ ซึ่งแสดงถึงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นซึ่งจะก่อตัวขึ้นจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ในอดีตและส่งอิทธิพลให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือชี้แนะต่อพฤติกรรม

มัทธนา อุเทน (2539) อ้างถึง Cronbach, 1972 กล่าวว่า พฤติกรรมมนุษย์มีองค์ประกอบ 7 ประการ คือ

1. ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดกิจกรรม เพื่อสนองตอบความต้องการที่เกิดขึ้น ความต้องการบางอย่างสามารถสนองตอบได้ทันที แต่บางอย่างต้องใช้เวลาอันนานจึงจะบรรลุความต้องการได้

2. ความพร้อม (Readiness) คือ ระดับวุฒิภาวะ หรือ ความสามารถที่จำเป็นในการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ
3. สถานการณ์ (Situation) เป็นเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ
4. การแปลความหมาย (Interpretation) ก่อนที่คนเราจะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งลงไป เขาจะต้องพิจารณาสถานการณ์ก่อนแล้วจึงตัดสินใจเลือกวิธีที่เกิดความพึงพอใจมากที่สุดเพื่อสนองความต้องการ
5. การตอบสนอง (Response) เป็นการกระทำกิจกรรม เพื่อสนองตอบความต้องการโดยวิธีการที่ได้เลือกแล้วในขั้นแปลความหมาย
6. ผลที่ได้รับหรือผลที่ตามมา (Consequence) เมื่อทำกิจกรรมแล้วย่อมได้รับการกระทำนั้น ผลที่ได้รับอาจเป็นไปตามที่คาดคิดหรือตรงข้ามก็ได้
7. ปฏิกริยาต่อความคาดหวัง (Reaction to Thwarting) ในกรณีที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ มนุษย์ก็อาจจะยอมกลับไปแปลความหมายของสถานการณ์ และเลือกวิธีการใหม่

2. กรอบแนวคิดทางทฤษฎี

ทฤษฎีการบริโภคเป็นการศึกษาถึงมูลค่าการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นได้รับอิทธิพลจากปัจจัยใดเป็นตัวกำหนด เช่น รายได้ รสนิยม หรือ ราคาสินค้า เป็นต้น ขณะที่เราไม่สามารถทราบได้ว่าปัจจัยใดมีอิทธิพลต่อการบริโภคมากที่สุด และถ้าหากเราทราบว่าปัจจัยใดมีอิทธิพลมากที่สุด จะทำให้สามารถควบคุมการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการบริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ก่อนศตวรรษที่ 1930 นักเศรษฐศาสตร์คลาสสิกได้มุ่งความสนใจไปในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคและอัตราดอกเบี้ย Keynes เป็นคนแรกที่ทำให้เห็นว่า การบริโภคผันแปรตามรายได้เป็นหลัก และการเพิ่มขึ้นของการบริโภคตามรายได้นั้น เพิ่มขึ้นในจำนวนที่น้อยกว่าการเพิ่มขึ้นของรายได้ แนวคิดของ Keynes ในเรื่องการบริโภคได้รับการขยายความเพิ่มเติมโดย นักเศรษฐศาสตร์รุ่นหลัง ๆ และได้เป็นที่รู้จักในนามของ สมมติฐานรายได้สมบูรณ์ (The Absolute Income Hypothesis) ซึ่งมีรากฐานมาจากแนวคิดของ Keynes ในปี ค.ศ. 1936 การพัฒนาทฤษฎีการบริโภค (Consumption Theory) ได้กระทำกันมาอย่างต่อเนื่อง และยังให้ความสำคัญกับรายได้ว่าเป็นตัวกำหนดค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค ทฤษฎีการบริโภคที่สำคัญ และได้รับการกล่าวถึงรองลงมาจากสมมติฐานการบริโภคของเคนส์ของ Keynes (ประพันธ์

เสวตนันท์, 2537) ได้แก่ สมมติฐานรายได้เปรียบเทียบ (The Relative Income Hypothesis) เสนอโดย James Duesenberry ในปี ค.ศ. 1949 สมมติฐานรายได้ถาวร (The Permanent Income Hypothesis) เสนอโดย Milton Friedman ในปี ค.ศ. 1957 และสมมติฐานวัฏจักรชีวิต (Life Cycle Hypothesis) เสนอโดย Albert Ando and Franco Modigliani ใน ค.ศ. 1963

2.1 ทฤษฎีรายได้สัมบูรณ์ (Absolute Income Theory)

ตามแนวคิดของเคนส์ (John Maynard Keynes) เกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคแบบเคนส์ หรือทฤษฎีการบริโภคแบบรายได้ ได้สนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคกับรายได้ การที่ประชาชนส่วนรวมจะใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคมากขึ้นเพียงใดย่อมเป็นไปตามพฤติกรรมของผู้บริโภค (Consumer's Behavior) ซึ่งอาจพิจารณาได้จากฟังก์ชันการบริโภค (Consumption Function) โดยแสดงรูปแบบฟังก์ชันในระยะสั้นเพื่อแก้ปัญหาการขึ้นลงของภาวะเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาระยะสั้น ที่นิยมใช้กันมากที่สุดคือ

$$C = a + bY_d$$

โดยที่ C คือ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

a คือ การบริโภคที่ไม่ขึ้นกับรายได้ (Autonomous Consumption)

b คือ ความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (Marginal Propensity of Consume : MPC)

Y_d คือ รายได้ที่แท้จริง

จากฟังก์ชันการบริโภคข้างต้นสามารถสรุปขึ้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคและรายได้ ดังนี้

1. แม้ไม่มีรายได้เลย ($Y_d = 0$) การบริโภคก็จำเป็นต้องยังชีพเพื่อความอยู่รอด
2. รายได้เพิ่มขึ้น การบริโภคเพิ่มขึ้น และรายได้ลดลง การบริโภคก็จะลดลง
3. อัตราการเปลี่ยนแปลงของค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะน้อยกว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้
4. รายได้ที่ใช้จ่ายของบุคคลจะถูกแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการออม

ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการบริโภค (The Marginal Propensity to Consume : MPC)

ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค หมายถึง ค่าที่แสดงว่าถ้ารายได้เปลี่ยนแปลงไปหนึ่งหน่วย แล้วการใช้จ่ายในการบริโภคจะเปลี่ยนแปลงไปในสัดส่วนเท่าใด

ถ้า ΔC คือ การเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายในการบริโภค

ΔY_d คือ การเปลี่ยนแปลงในรายได้สุทธิของบุคคล

MPC คือ ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการบริโภค

ดังนั้น $MPC = \Delta C / \Delta Y_d$ หรือ ค่า b ในสมการการบริโภคนั้นเอง

ตามหลักของเคนส์ ที่ว่าเมื่อรายได้เพิ่มขึ้นการเพิ่มขึ้นการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มขึ้น ตามแต่การเพิ่มขึ้นจะน้อยกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น ΔC มีค่าน้อยกว่า ΔY_d และค่า ΔC มากกว่าศูนย์เมื่อรายได้เปลี่ยนแปลง ฉะนั้นค่า MPC มีค่าน้อยกว่า 1 แต่มากกว่า 0 ($0 < MPC < 1$)

2.2 ทฤษฎีรายได้เปรียบเทียบ (Relative Income theory)

ตามแนวคิดของ Jame S. Duesenberry (Duesenberry : 1949) เกี่ยวกับพฤติกรรม การบริโภคนั้น เป็นการพัฒนาแนวคิดจากทฤษฎีการบริโภค โดยมองว่าการบริโภคไม่มีความสัมพันธ์เฉพาะระดับรายได้สมบูรณ์ (Absolute Income) เท่านั้น ปกติมีความสัมพันธ์กับ รายได้เปรียบเทียบ (Relative Income) ดังนั้น การวิเคราะห์ของ Duesenberry จึงตั้งอยู่บนพื้นฐาน ของข้อสมมติฐานรายได้เปรียบเทียบใน 2 ลักษณะ ที่มีอิทธิพลต่อการบริโภค กล่าวคือ

1) ผู้บริโภคพยายามรักษามาตรฐานการครองชีพของตนเองให้ใกล้เคียงกับ มาตรฐานเกณฑ์เฉลี่ยของสังคมหรือเพื่อนบ้าน ดังนั้น ความพึงพอใจ (Utility) ของผู้บริโภคจะสูงขึ้น ก็ต่อเมื่อสัดส่วนเปรียบเทียบจากการบริโภคต่อบุคคลอื่นๆ ในสังคมสูงขึ้น แสดงว่าผู้บริโภคแต่ละ คนในสังคมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องหรือมีอิทธิพลต่อกัน (Interdependent) ไม่เป็นอิสระต่อกันซึ่ง ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องแสดงออกโดยข้อสมมติที่เรียกว่า การเลียนแบบเอาอย่าง (Demonstration Effect) เพราะเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการบริโภคและเป็นการอธิบายฟังก์ชันการบริโภค ในระยะสั้น คือ $APC > MPC$ หมายความว่า เมื่อผู้บริโภคเปรียบเทียบรายได้ของตนเองกับเพื่อน บ้านแล้วอยู่ในระดับต่ำ เขาจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมากกว่า เมื่อผู้บริโภคมีรายได้อยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนบ้าน

จากสมมติฐานดังกล่าว Duesenberry นำมาอภิปรายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในระยะยาว ว่าทำให้ APC จากการบริโภครวมคงที่ เพราะเมื่อรายได้เพิ่มขึ้นผู้บริโภคจะเพิ่มสัดส่วนการบริโภค ในสัดส่วนที่คงที่เพื่อรักษาระดับการบริโภคให้ใกล้เคียงกับเพื่อนบ้านในสังคม

2) ผู้บริโภคจะเปรียบเทียบความเป็นอยู่ของตนเองในอดีตโดยเฉพาะระดับการบริโภค ที่สูงในอดีต คือ ผู้บริโภคพยายามจะรักษามาตรฐานการครองชีพของตนเองที่สูงขึ้นหากรายได้ ลดลง การลดเงินออมจะง่ายกว่าการลดระดับการบริโภคที่เคยชินมาแล้ว Duesenberry เชื่อว่าตราบ ใดที่บุคคลยังสามารถรักษาระดับมาตรฐานการครองชีพที่สูงขึ้นเท่าที่ตนเองเคยจ่ายถึงแม้ว่ารายได้

ปัจจุบันจะลดลงก็ตาม แต่ระดับการบริโภคจะไม่ลดลงเนื่องจากความเคยชินในการบริโภคในอดีต เมื่อผู้บริโภคมียุทธการบริโภคในระดับสูงมานานแล้ว การลดลงของการบริโภคเมื่อรายได้ต่ำลงนั้น เป็นไปยากผลการกระทำนี้เป็นการบริโภคระยะยาว คือ เมื่อรายได้เพิ่มขึ้นการบริโภคจะเพิ่มขึ้นด้วย ($APC = MPC$) และเรียกว่าผลกระทบอันเนื่องมาจากการรักษาระดับมาตรฐานการครองชีพ (Ratchet Effect)

ดังนั้น การบริโภคแบบรายได้เปรียบเทียบนี้สามารถนำมาอธิบายปรากฏการณ์ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวได้ โดยในระยะสั้น $C = a + bY$ ค่า $MPC < APC$ เมื่อเกิดการผันผวนของรายได้ ผู้บริโภคจะปรับตัวตามเส้นการบริโภคระยะสั้น เพื่อรักษาระดับการบริโภคที่ตนเองเคยชินไว้ในระยะยาว เมื่อรายได้เพิ่มขึ้น การบริโภคของผู้บริโภคจะอยู่ในลักษณะการเพิ่มการบริโภคตาม $C = bY$ ค่า $MPC = APC$ ซึ่งมีค่าคงที่

2.3 ทฤษฎีรายได้ถาวร (Permanent Income Theory)

มิลตัน ฟรีดแมน (Milton Friedman) รายได้ไม่ได้คิดแค่ปัจจุบันเท่านั้น แต่มีการประมาณการณ์รายได้ในระยะยาวด้วย โดยพิจารณาจากสมการ

$$C = cY_p$$

โดยที่ Y_p คือ รายได้ถาวรในการใช้จ่ายบริโภคได้

รายได้ถาวร พิจารณาจากรายได้บวกกับความมั่งคั่งในปัจจุบันและรายได้ในอนาคต เพื่อใช้ในการบริโภค ถ้ารายได้ในปัจจุบันเปลี่ยนแปลง ต้องพิจารณาว่าเป็นไปแบบถาวรหรือไม่ หรือเป็นไปเพียงชั่วคราวเท่านั้น ซึ่งรายได้ชั่วคราวจะไม่มีอิทธิพลต่อแบบแผนการบริโภคของบุคคลตามทฤษฎีรายได้ถาวรของการบริโภค

$$Y_p = \theta(Y - Y_{-1})$$

$$= \theta Y - (1 - \theta)Y_{-1}$$

โดยที่ Y_{-1} คือ รายได้เมื่อปีก่อนหน้า

Y คือ รายได้ปัจจุบัน

θ คือ สัดส่วนที่มีค่าจาก 0 ถึง 1

รายได้ถาวร เป็นค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (Weighted Average) รายได้ปัจจุบันและรายได้ปีก่อน Friedman ได้ทำการประมาณการย้อนหลังไปหลายๆ ปี ร่วมกับข้อมูลในปัจจุบันโดยให้น้ำหนักในปีปัจจุบันมากกว่า

รายได้ถาวรและกระแสพลวัตของการบริโภค (Permanent Income and the Dynamics of Consumption)

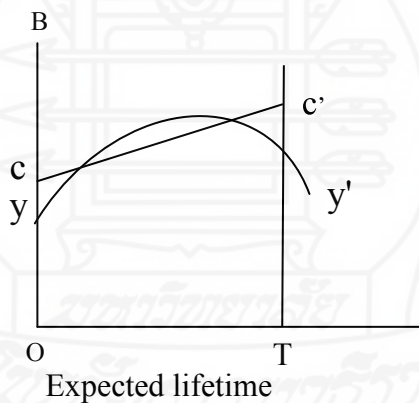
$$\begin{aligned} C &= cY_p \\ &= c\theta Y - c(1-\theta)Y_{-1} \end{aligned}$$

MPC (Marginal Propensity to Consume) ของรายได้ปัจจุบันเท่ากับ $c\theta$ ซึ่งน้อยกว่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค (APC) ในระยะยาว ซึ่งเท่ากับ c นั่นคือ ทฤษฎีรายได้ถาวรชี้ให้เห็นว่า MPC ในระยะสั้น (Short-run MPC) แตกต่างจาก MPC ในระยะยาว (Long-run MPC) ที่มีค่าเท่ากับ APC สาเหตุที่ MPC ในระยะสั้นมีค่าต่ำเนื่องจากรายได้ในปัจจุบันที่เพิ่มขึ้นนั้นบุคคลไม่แน่ใจว่าเป็นการเพิ่มขึ้นแบบถาวรหรือไม่ การบริโภคจึงมีการเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

หากแต่การเพิ่มขึ้นของรายได้เป็นการเพิ่มขึ้นแบบถาวร คือ การที่รายได้ในช่วงหรือปีถัดไปเท่ากับรายได้ในปัจจุบัน (หลังจากที่เพิ่มขึ้น) การบริโภคก็จะเพิ่มขึ้นตามรายได้ที่เพิ่มขึ้น

2.4 ทฤษฎีวิถีจักรชีวิต (Life – Cycle Theory)

ทฤษฎีการบริโภคในวัฏจักรชีวิต ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยทฤษฎีของ Franco Modigliani ร่วมกับ Albert Ando และ Richard Brumberg เริ่มต้นในปี ค.ศ. 1954 ตามแนวคิดนี้ไม่เชื่อว่าปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในงวดเวลาหนึ่งจะขึ้นอยู่กับระดับรายได้สัมบูรณ์ในงวดเวลานั้น หากจะพิจารณาการกระจายรายได้และปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักรชีวิต ที่ควรจะเป็นของบุคคลหนึ่ง ๆ ดังรูป

จะเห็นได้ว่าในช่วงชีวิตของบุคคลขณะที่ยังมีอายุน้อย จะมีระดับรายได้อยู่ในระดับที่ต่ำ และจะมีรายได้สูงขึ้นเมื่ออายุมากขึ้นจนเข้าสู่วัยสูงอายุ การกระจายรายได้ตลอดช่วงอายุขัยจึงมีลักษณะเป็นไปตามเส้น yy' ส่วนปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของบุคคลจะสูงขึ้นเป็นลำดับตามอายุขัยของผู้บริโภคตามเส้นการกระจายปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค cc' เมื่อทำการเปรียบเทียบระหว่างเส้น yy' กับเส้น cc' จะพบว่าในช่วงต้นของชีวิตบุคคลจะมีรายได้สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค ดังนั้น บุคคลจึงต้องประพาศตัวเป็นผู้ก่อหนี้ ต่อมาในช่วงกลางของชีวิตจึงจะ

เริ่มมีรายได้เหลือใช้จ่ายจนสามารถใช้จ่ายหนี้ได้ และเก็บเงินสะสมในช่วงปลายชีวิต นั่นคือครัวเรือนที่มีหัวหน้าครอบครัวเป็นบุคคลอายุน้อยหรืออยู่ในวัยสูงอายุ จะมีค่า APC สูง ขณะที่ครัวเรือนที่มีหัวหน้าครอบครัวเป็นบุคคลวัยกลางคนจะมีค่า APC ต่ำ ถ้าหากพิจารณาในแง่การตัดสินใจเพื่อการบริโภคของครัวเรือนแล้ว การใช้จ่ายในงวดเวลาหนึ่งจะขึ้นอยู่กับมูลค่าปัจจุบันในงวดเวลานั้น ของกระแสรายได้ตลอดช่วงชีวิต ซึ่งสะท้อนถึงระดับราคา

การบริโภคช่วงชีวิตไม่ควรเกินรายได้ที่แสวงหามาได้ช่วงชีวิต ทั้งนี้ ทุกคนควรมีการวางแผนการบริโภคและการออมในระยะยาว โดยการจัดการสรรการบริโภคช่วงชีวิตให้ดีที่สุด และมีวัตถุประสงค์ที่จะรักษาระดับการบริโภคให้คงที่ โดยการทำการออมในช่วงที่มีงานทำ มีรายได้ดี และนำเงินออมนั้นมาใช้ในช่วงที่มีรายได้ต่ำกว่าการบริโภค การบริโภคจึงขึ้นอยู่กับรายได้ช่วงชีวิตมากกว่ารายได้ปัจจุบัน

ทฤษฎีนี้แสดงให้เห็นว่านอกเหนือจากระดับรายได้และความมั่งคั่งแล้ว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีส่วนในการกำหนดการบริโภค รวมถึงการออมโดยรวม ได้แก่ โครงสร้างอายุของประชากรประเทศนั้น ๆ ว่ามีการกระจายอยู่ช่วงใดบ้าง อัตราการขยายตัวของประชากร อายุโดยเฉลี่ย และนโยบายด้านสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ

3. วรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประชุมพร สุขาตะนันท์ (2525) วิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคในประเทศไทยเพื่อศึกษาถึงลักษณะโดยทั่วไปของการบริโภคและความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคตามทฤษฎีรายได้เปรียบเทียบของ Duesenberry ทฤษฎีรายได้ถาวรของ Friedman ซึ่งปรับปรุงโดย Evans และทฤษฎีวัฏจักรชีวิตของ Ando และ Modigliani ในการศึกษาได้ใช้ข้อมูลทฤษฎีและอนุกรมช่วงเวลาปี 2503-2522 ทำการวิเคราะห์โดยใช้ตารางข้อมูลทฤษฎีและใช้การวิเคราะห์โดย Regression Analysis คำนวณหาค่าความโน้มเอียงในการบริโภคเฉลี่ย (Average Propensity to Consume : APC) ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (Marginal Propensity to Consume : MPC) และค่าความยืดหยุ่นของการบริโภคเมื่อค่านึงถึงปัจจัยต่าง ๆ รวมทั้งการพยากรณ์ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้ายในช่วงปี 2523 - 2527 ของแบบจำลองการบริโภคตามสมมติฐานในทฤษฎีต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์พบว่าประเภทการบริโภคที่มีสัดส่วนสูงที่สุด คือ อาหารรองลงมา คือ เครื่องนุ่งห่ม การคมนาคมขนส่ง การพักผ่อนและบันเทิง การรักษาพยาบาล เครื่องดื่ม ยาสูบ ค่าเช่า น้ำมันเชื้อเพลิง และแสงสว่าง เครื่องตกแต่งบ้าน กิจการในบ้านและบริการเบ็ดเตล็ด ตามลำดับ ส่วน

การบริโภคตามชนิดของสินค้า พบว่า สินค้าไม่คงทนมีส่วนในการบริโภคสูงที่สุด รองลงมา คือ การบริการและสินค้าคงทนตามลำดับ และในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของการบริโภคกับรายได้ จากแรงงาน รายได้จากทรัพย์สิน รายได้สูงสุดและการบริโภคที่ผ่านมา พบว่ามีความสัมพันธ์ใน ทิศทางเดียวกัน

ในการศึกษาฟังก์ชันการบริโภคตามทฤษฎีต่าง ๆ นั้น พบว่าในแต่ละทฤษฎีมีค่า R^2 และค่า t-ratio ที่มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับสูง และสอดคล้องกับสมมติฐานของทฤษฎีต่าง ๆ ค่า ความโน้มเอียงในการบริโภคเฉลี่ยค่าอยู่ระหว่าง 0.805-0.852 โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภค หน่วยสุดท้ายจะอยู่ระหว่าง 0.716-0.919 1 และจะเห็นว่าปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติสูง คือ รายได้ใน ทฤษฎีการบริโภคของ Kenyes การบริโภคที่ผ่านมาในทฤษฎีรายได้ถาวรซึ่งปรับปรุงโดย Evans และมูลค่าของทรัพย์สิน ซึ่งให้เท่ากับผลรวมของมูลค่าหุ้นที่เอกชนถืออยู่ มูลค่าของพันธบัตรรัฐบาล ที่ถือโดยเอกชน และเงินสดสำรองของเอกชนที่ธนาคารกลางในทฤษฎีวัฏจักรชีวิตของ Ando และ Modigliani ส่วนการพยากรณ์ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคเฉลี่ย และค่าความโน้มเอียงในการ บริโภคหน่วยสุดท้ายในระยะ 5 ปีข้างหน้า ผลปรากฏว่ามีค่าลดลงในขณะที่รายได้เพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งนี้ คือ ควรทำการวิเคราะห์ฟังก์ชันการบริโภคตาม ประเภทของการบริโภคในแต่ละชั้นของรายได้เพื่อให้เห็นพฤติกรรมของผู้บริโภคในแต่ละระดับ ของรายได้

มนตรี พิริยะกุล (2528) ศึกษาโครงสร้างการใช้จ่ายของครัวเรือนที่เหมาะสมภายใต้ สภาวะความเปลี่ยนแปลงในราคาน้ำมันว่า ครัวเรือนสมควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในส่วนใดจึง จะเหมาะสมที่สุดเพื่อให้สามารถดำรงมาตรฐานการครองชีพระดับเดิมไว้ได้ภายใต้ภาวะการณ์ที่ สินค้าอุปโภคบริโภคมีการปรับตัวสูงขึ้นตามราคาน้ำมัน ขณะที่ระดับรายได้ครัวเรือนไม่ เปลี่ยนแปลง จากการศึกษาได้จำแนกการศึกษาออกเป็น 3 ลักษณะ คือ (1) สร้างแบบจำลอง โครงสร้างราคาสินค้าและบริการ (2) ดำรวจภาวะรายได้รายจ่ายของครัวเรือนในเขต กรุงเทพมหานคร (3) นำราคาสินค้าที่ประมาณการได้ในหมวดสินค้าต่าง ๆ ในข้อ 1 ไปพยากรณ์ โครงสร้างการจัดสรรรายได้รายจ่ายของครัวเรือนในข้อ 2

ผลการศึกษาพบว่าราคาน้ำมันดิบมีอิทธิพลต่อความเคลื่อนไหวของดัชนีราคา สินค้าและบริการสูงถึงร้อยละ 96-99 และเมื่อวิเคราะห์เพื่อหาสัดส่วนการบริโภคสินค้าและบริการที่ เหมาะสมที่สุดภายใต้ภาวะความเปลี่ยนแปลงในราคาน้ำมันที่ครัวเรือนสามารถดำรงมาตรฐานการ ครองชีพเดิมไว้ได้ พบว่าครัวเรือนต่าง ๆ ควรจัดสรรรายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการหมวดสำคัญ เรียงตามลำดับ ดังนี้

1. หมวดอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ	48.51
2. หมวดการบันเทิง การอ่าน และการศึกษา ร้อยละ	16.87
3. หมวดเคหะสถาน ร้อยละ	11.37
4. หมวดเครื่องนุ่งห่ม ร้อยละ	8.82
5. หมวดค่าพาหนะและบริการขนส่ง ร้อยละ	7.37
6. หมวดยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ	4.49
7. หมวดการรักษาพยาบาล ร้อยละ	2.70

จาวรณ จันใส (2539) การวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอาหารของครัวเรือนไทย พบว่า ครัวเรือนในชนบทซึ่งเป็นกลุ่มครัวเรือน ส่วนใหญ่ที่มีรายได้น้อยที่สุด มีสัดส่วนการใช้จ่ายส่วนใหญ่ในการบริโภคข้าวและข้าวโพสและรายการสินค้าอาหารอื่นๆ สูงที่สุด โดยมีครัวเรือนในเขตสุขภาพบาลและเทศบาล มีสัดส่วนการใช้จ่ายน้อยกว่าตามลำดับ ส่วนการคำนวณหาการตอบสนองของอุปสงค์ในการบริโภคอาหารต่อรายได้ครัวเรือน พบว่า ในหมวดสินค้าเนื้อสัตว์ ปลาและอาหารทะเล ผลไม้และผัก เขตเทศบาลมีความต้องการในการบริโภคต่อรายได้ที่สูงที่สุด ส่วนในหมวดนมและผลิตภัณฑ์นมและหมวดอื่นๆ นอกจากอาหารนั้น เขตชนบทกลับมีความต้องการในการบริโภคต่อรายได้สูงสุดและเมื่อนำผลที่ได้ไปคาดการณ์แนวโน้มการตอบสนองของอุปสงค์ การบริโภคในอนาคตไปจนถึงปี พ.ศ. 2543 พบว่า เขตเทศบาลในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งเป็นภาคที่มีอัตราการเพิ่มรายได้เป็นอันดับหนึ่ง มีแนวโน้มการบริโภคอาหารทั้งหมด สูงที่สุดและสูงที่สุดในทุกหมวดสินค้าในทางกลับกันเขตชนบทในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีแนวโน้มความต้องการบริโภคนมและผลิตภัณฑ์นมสูงที่สุด

นิตยา บางโท (2541) ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคสินค้าของประชาชนในเขตอำเภอ โพนทราย จังหวัดร้อยเอ็ด เกี่ยวกับการตัดสินใจซื้อสินค้า แรงจูงใจในการซื้อความถี่ในการซื้อ โดยแยกประเภทสินค้าที่ศึกษาออกเป็น 3 ประเภท คือ สินค้าจำเป็นในชีวิตประจำวัน สินค้าอำนวยความสะดวกและบันเทิง สินค้าไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน วิธีการศึกษาใช้ตัวอย่าง 147 ครัวเรือน แยกครัวเรือนข้าราชการ 17 ครัวเรือน ครัวเรือนเกษตรกร 130 ครัวเรือน ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. สินค้าจำเป็นในชีวิตประจำวัน หมวดอาหาร ข้าราชการซื้อจากตลาดสดโพนทรายมากที่สุด ส่วนเกษตรกรนิยมซื้อจากร้านชำ แรงจูงใจในการซื้อสินค้าของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม อาชีพเหมือนกันคือ ซื้อเพราะใกล้บ้าน ความถี่ในการซื้อเหมือนกัน คือ ซื้อทุกวัน หมวดเครื่องนุ่งห่ม เกษตรกรซื้อจากตลาดนัดมากกว่าร้านค้า แรงจูงใจ คือ แต่ละหมู่บ้านมีขบวนรถสินค้าเคลื่อนที่มาจำหน่ายถึงหมู่บ้าน ข้าราชการซื้อสินค้าหมวดเครื่องนุ่งห่มจากร้านค้าในตลาด

อำเภอสุวรรณภูมิ และตัดจากร้านเย็บเสื้อผ้า แรงจูงใจคือ ฝีมือประณีตและใกล้บ้านความถี่ไม่สามารถกำหนดได้ หมอตรวจพยาบาล เกษตรกรเลือกใช้บริการจากโรงพยาบาลโพนทรายมากที่สุด เนื่องจากอยู่ใกล้บ้าน ส่วนข้าราชการนิยมเข้ารับการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลเอกชนในจังหวัดสุรินทร์ แรงจูงใจคือ มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรค หมอควักสุดก่อสร้าง เกษตรและข้าราชการเลือกซื้อจากร้านค้าไม้ในอำเภอโพนทราย ความถี่ไม่สามารถกำหนดได้ทั้งสองกลุ่มอาชีพ

2. สินค้าอำนวยความสะดวกและบันเทิง สำหรับสินค้าประเภทอำนวยความสะดวก เช่น หมอควาหนะ ได้แก่ รถจักรยานยนต์ทั้งเกษตรกรและข้าราชการเลือกซื้อจากร้านค้าในอำเภอสุวรรณภูมิมากที่สุด เกษตรกรมีแรงจูงใจในการซื้อเพราะได้รับคำแนะนำจากเพื่อนบ้าน ส่วนข้าราชการมีแรงจูงใจในการซื้อเพราะราคาถูก ความถี่ในการซื้อไม่สามารถกำหนดได้ทั้งสองกลุ่มอาชีพ

กิจกรรมด้านความบันเทิง เกษตรกรและข้าราชการเลือกชมกิจกรรมบันเทิงงานเทศกาลต่างๆ และรายการโทรทัศน์เหมือนกันทั้งสองอาชีพ ส่วนการชมวีดิทัศน์ข้าราชการชมวีดิทัศน์มากกว่าเกษตรกร ความถี่ในการชมเหมือนกันทั้งสองกลุ่มอาชีพคือ ชมโทรทัศน์ทุกวัน ส่วนสิ่งบันเทิงอื่นไม่สามารถกำหนดได้

3. สินค้าไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน หมอควาสูบและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เกษตรกรและข้าราชการซื้อจากร้านชำ แรงจูงใจต่างกันคือ เกษตรกรมีแรงจูงใจเพราะสินค้าราคาถูก ส่วนข้าราชการมีแรงจูงใจที่สามารถผ่อนชำระได้ ความถี่การซื้อของเกษตรกรกำหนดระยะเวลาไม่ได้ส่วนข้าราชการซื้อทุกเดือน

สุพัตรา ภูรินันท์ (2544) ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ในภาวะเศรษฐกิจถดถอย ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ และความความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการบริโภคก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ โดยแยกตามกลุ่มอาชีพ (ไม่รวมภาคเกษตร) ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 293 ตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (Marginal Propensity to Consume : MPC) และความโน้มเอียงในการบริโภคเฉลี่ย (Average Propensity to Consume : APC)

ผลการศึกษาพบว่าประชาชนมารายได้เฉลี่ยลดลงหลังวิกฤตเศรษฐกิจโดยรายได้เฉลี่ยลดลงประมาณ 9.27 เปอร์เซ็นต์ จึงจำเป็นต้องหารายได้พิเศษอื่นมาช่วย เช่น การขายประกันและขายอาหารเป็นต้น ส่วนพฤติกรรมการใช้จ่ายพบว่าค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการอุปโภคและบริโภคซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงที่สุดลดลงหลังวิกฤตเศรษฐกิจและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการ

บันทึกและเบ็ดเตล็ดที่ลดลงโดยที่ค่ารักษาโรคลดลงมากที่สุด ค่าใช้จ่ายบางกลุ่มกลับเพิ่มขึ้น เช่น ค่าผ่อนชำระรถจักรยานยนต์ ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา และค่าใช้จ่ายสาธารณสุขโรค เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา เป็นต้น

ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจประชาชนพยายามปรับลดค่าใช้จ่ายเกือบทุกประเภทแต่ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นบางชนิดไม่สามารถลดได้ เช่น ค่าอาหารและค่าน้ำมัน นอกจากนี้ประชาชนยังได้รับผลกระทบอื่น เช่น การปรับลดโบนัสและการไม่ขึ้นเงินเดือน จึงทำให้ต้องมีการใช้จ่ายอย่างระมัดระวัง

การวิเคราะห์ความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้ายของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่หลังวิกฤตเศรษฐกิจพบว่า MPC ของสินค้าอุปโภคบริโภคของอาชีพอุตสาหกรรมและบริการจะมีค่าสูงกว่าอาชีพอื่น ส่วนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการบันทึกและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค กลุ่มอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีค่า MPC สูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่น

ค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการใช้จ่ายอุปโภคบริโภคหลังวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า APC ของกลุ่มอาชีพลูกจ้างเอกชนจะมีค่าสูงที่สุดในการบริโภคสินค้าทุกหมวดสินค้า ส่วนกลุ่มอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจมีค่า APC ต่ำที่สุดในการบริโภคสินค้าทุกหมวดสินค้า

รณรงค์ ไชยสมบัติ (2546) การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคของครัวเรือนในภาคเหนือตอนบนก่อนวิกฤตและหลังวิกฤตทางเศรษฐกิจ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคของครัวเรือนในภาคเหนือตอนบนก่อนวิกฤตและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ผลการศึกษาเมื่อทำการทดสอบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคของครัวเรือน (Structural Change Test) พบว่า ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) ของครัวเรือนภาคเหนือตอนบนก่อนวิกฤตและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย และมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ค่า MPC มีค่าระหว่าง 0.257 ถึง 0.406 ขณะที่หลังวิกฤตเศรษฐกิจ ค่า MPC อยู่ระหว่าง 0.279 ถึง 0.437 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อกรรมการบริโภคของครัวเรือนในภาคเหนือตอนบนเล็กน้อย โดยรายได้ของครัวเรือนในภาคเหนือตอนบนเพิ่มขึ้นจาก ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจร้อยละ 8.6 ขณะที่การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคจากช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 5.0 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการบริโภคของเคนส์ ที่กล่าวว่า การบริโภคผันแปรตามรายได้ และการเพิ่มขึ้นของการบริโภคจะเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่าการเพิ่มขึ้นของรายได้

ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่หลังจากได้ทำการทดสอบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคของครัวเรือน (Structural Change Test)

พบว่าค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) ของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ก่อนวิกฤตและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ค่า MPC มีค่าระหว่าง 0.295 ถึง 0.604 ขณะที่หลังวิกฤตเศรษฐกิจ ค่า MPC มีค่าระหว่าง 0.136 ถึง 0.278 ดังนั้น ค่า MPC ของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงในทางลดลง ประกอบกับรายได้เฉลี่ยและค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ที่ลดลงเป็นผลกระทบที่เกิดจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมา

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคของครัวเรือนภาคเหนือตอนบนและจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ (ปี พ.ศ. 2539) และหลังวิกฤตเศรษฐกิจ (ปี พ.ศ. 2543) พบว่าปัจจัยทุกตัวมีอิทธิพลในทิศทางเดียวกันกับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนในภาคเหนือตอนบน และจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ยกเว้นปัจจัยทางด้านอายุของหัวหน้าครัวเรือนที่มีทิศทางตรงข้ามกับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค ของครัวเรือน และเมื่อพิจารณาค่า Adj R² ของปี พ.ศ. 2539 อยู่ระหว่างร้อยละ 74.1 ถึงร้อยละ 97.6 และปี พ.ศ. 2543 อยู่ระหว่างร้อยละ 33.1 ถึงร้อยละ 97.1 ซึ่งแสดงว่าแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยผันแปรต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

พรอมา วงษา (2547) การศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคของครัวเรือนในจังหวัดลำปาง และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคของครัวเรือน โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในจังหวัดลำปาง ปี พ.ศ. 2539 ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจและปี พ.ศ. 2541 หลังวิกฤตเศรษฐกิจของสำนักงานสถิติแห่งชาติวิเคราะห์โดยใช้เทคนิควิธีวิเคราะห์สมการถดถอย (Regression Analysis) วิธี Ordinary Least Square (OLS)

ผลการศึกษาเมื่อทำการทดสอบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคของครัวเรือน (Structural Change Test) พบว่า ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) ของครัวเรือนจังหวัดลำปางก่อนวิกฤตและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ มีความแตกต่างกันพอสมควรและมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจค่า MPC มีค่าระหว่าง 0.232 ถึง 0.254 ขณะที่หลังวิกฤตเศรษฐกิจ ค่า MPC อยู่ระหว่าง 0.127 ถึง 0.155 ดังนั้นค่า MPC ของครัวเรือนในจังหวัดลำปางที่มีการเปลี่ยนแปลงในทางลดลงประกอบกับรายได้เฉลี่ยและค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนในจังหวัดลำปางที่ลดลงเป็นผลกระทบที่เกิดจากวิกฤตเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมา

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคของครัวเรือนจังหวัดลำปางก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ (ปี พ.ศ. 2539) และหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ (ปี พ.ศ. 2541) พบว่าปัจจัย

ทางด้านเขตที่อยู่อาศัย อายุของหัวหน้าครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน การเป็นเจ้าของที่ดิน ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนและเพศของหัวหน้าครัวเรือน มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกันกับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนในจังหวัดลำปาง ทั้งก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90% ขึ้นไป สำหรับปัจจัยทางด้านอายุ เพศ และการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภครองครวเรือน กรณีศึกษาแรงงานไร้ฝีมือในภาคอุตสาหกรรม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างการวิจัย คือ แรงงานไร้ฝีมือในภาคอุตสาหกรรม 5 ประเภท ที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 1) อุตสาหกรรมการผลิต 2) อุตสาหกรรมการก่อสร้าง 3) อุตสาหกรรมการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน 4) อุตสาหกรรมโรงแรมและภัตตาคาร และ 5) อุตสาหกรรมการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า การคมนาคม จำนวน 120 ตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ อาศัยวิธีการสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรแรงงานไร้ฝีมือที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรม ในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ที่มีลูกจ้างรวมในทุกประเภทอุตสาหกรรม จาก 17 ประเภทอุตสาหกรรม จำนวน 4,654 คน (สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดนครราชสีมา, 2552) และจากการสอบถามและสัมภาษณ์เจ้าของสถานประกอบการ ทราบว่าจากจำนวนลูกจ้างดังกล่าวข้างต้นนี้ มีลูกจ้างที่เป็นแรงงานไร้ฝีมือตามคำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษานี้ เฉลี่ยประมาณร้อยละ 4.40 ส่วนใหญ่อยู่ใน 5 ประเภทอุตสาหกรรม อันได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมการก่อสร้าง อุตสาหกรรมการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน อุตสาหกรรมโรงแรมและภัตตาคาร และ การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ซึ่งมีจำนวนลูกจ้างจาก 5 ประเภทอุตสาหกรรมดังกล่าว จำนวน 3,886 คน (สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดนครราชสีมา, 2552) ดังนั้น หากคำนวณหาแรงงานไร้ฝีมือจากจำนวนลูกจ้างทั้งหมดใน 17 ประเภทอุตสาหกรรม 4,654 คน จะมีแรงงานไร้ฝีมือตามคำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษา ร้อยละ 4.40 เท่ากับ 205 คน และหากคำนวณหาแรงงานไร้ฝีมือจากจำนวนลูกจ้างทั้งหมดใน 5 ประเภทอุตสาหกรรมที่ทำการศึกษานี้จำนวน 3,886 คน จะมีแรงงานไร้ฝีมือตามคำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษา ร้อยละ 4.40 เท่ากับ 171 คน

ดังนั้น ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ จึงเท่ากับแรงงานไร้ฝีมือตามค่านิยมศัพท์เฉพาะที่กำหนด ในอุตสาหกรรม 5 ประเภท ที่คำนวณได้ เท่ากับ 171 คน ซึ่งนำมาเป็นฐานในการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำการสำรวจ โดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่าง
 N = ขนาดประชากร
 e = ระดับความคลาดเคลื่อน

$$N = 171$$

$$e = 0.05$$

เมื่อแทนค่าสูตรจะได้ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{171}{1 + 171(0.05)^2} \\ &= 119.7 \end{aligned}$$

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษานี้ ได้แก่ แบบสอบถาม สร้างโดยอาศัยการค้นคว้าศึกษาจากตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับประเภทอุตสาหกรรม 5 ประเภท ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมการก่อสร้าง อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน อุตสาหกรรมโรงแรม และภัตตาคาร และ อุตสาหกรรมการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า การคมนาคม ข้อมูลของแรงงานไร้ฝีมือที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส นับถือศาสนา ภูมิลำเนา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลรายได้ของแรงงานไร้ฝีมือที่ศึกษา ได้แก่ ลักษณะการเป็นลูกจ้าง วันทำงานต่อเดือน (กรณีลูกจ้างรายวัน) รายได้อื่นจากการทำงานในสถานประกอบการ รายได้อื่น ๆ นอกเหนือจากการทำงานในสถานประกอบการ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ และ ครอบครัว ที่ศึกษาแบ่งเป็น

3.1 รายการค่าใช้จ่ายของแรงงานไร้ฝีมือ แบ่งเป็น 7 หมวด

- 1) หมวดค่าอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ อาหารมื้อเช้า มื้อเที่ยง มื้อเย็น อาหารหวาน น้ำดื่ม ชา กาแฟ น้ำผลไม้ และผลไม้
- 2) หมวดหนี้สิน (ภาระการผ่อนชำระต่อเดือน) ได้แก่ บ้านที่อยู่อาศัย โทรศัพท์มือถือ รถยนต์/รถจักรยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องคอมพิวเตอร์ ทองคำ
- 3) หมวดค่ารักษาพยาบาล ได้แก่ ค่ายารักษาโรค
- 4) หมวดค่าใช้จ่ายส่วนตัว ได้แก่ เครื่องนุ่งห่มและรองเท้าของใช้ประจำวัน เช่น สบู่ ยาสีฟัน ผงซักฟอก
- 5) หมวดการออมและการลงทุน ได้แก่ เงินฝากธนาคาร ซื้อทองคำ สลากออมสิน
- 6) หมวดค่ายานพาหนะ ได้แก่ รถรับจ้าง ค่าน้ำมันรถส่วนตัว
- 7) หมวดอื่น ๆ ได้แก่ ค่าทำบุญ/ทอดกฐิน/ผ้าป่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง ค่ายาสูบ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ค่าเลี้ยงโชค และค่าการศึกษาหรืออุปกรณ์

3.2 รายการค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครอบครัว แบ่งเป็น 6 หมวด

- 1) หมวดค่าอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ ข้าว แป้ง หรืออาหารจากแป้ง เครื่องประกอบอาหาร เนื้อสัตว์ สัตว์น้ำ ไข่และผลิตภัณฑ์นม ผักและผลไม้ เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ อาหารสำเร็จรูป
- 2) หมวดค่าสาธารณูปโภค ได้แก่ น้ำประปา ไฟฟ้า โทโทรศัพท์บ้าน โทรศัพท์มือถือ
- 3) หมวดค่ารักษาพยาบาล ได้แก่ ค่ายารักษาโรค
- 4) หมวดการออมและการลงทุน ได้แก่ เงินฝากธนาคาร ซื้อทองคำ สลากออมสิน
- 5) หมวดค่ายานพาหนะ ได้แก่ รถรับจ้าง ค่าน้ำมันรถส่วนตัว
- 7) หมวดอื่น ๆ ได้แก่ ค่าทำบุญ/ทอดกฐิน/ผ้าป่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง ค่ายาสูบ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ค่าเลี้ยงโชค และค่าการศึกษาหรืออุปกรณ์

ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถาม ทั้งที่มีลักษณะแบบปลายปิด (Closed-ended Questions) และคำถามเปิด (Open Ended Questions)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยอาศัยการค้นคว้าศึกษาจากตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มประชากรที่คล้ายกลุ่มตัวอย่างการวิจัยก่อน แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในการสอบถามกลุ่มประชากรตัวอย่างที่จะทำการศึกษา เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยมีวิธีการสัมภาษณ์และการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ประธานเจ้าของสถานประกอบการเพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง และเข้าสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในสถานประกอบการ แบบเจาะจงตัว 60 สถานประกอบการ จำนวน 90 ตัวอย่าง

3.2 ประธานเจ้าของสถานประกอบการเพื่อขอความร่วมมือช่วยสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานไร้ฝีมือในสถานประกอบการ 35 สถานประกอบการ จำนวน 30 ตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานี้ ได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS คำนวณหาค่าสถิติเพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา Qualitative Statistics การแจกแจงความถี่ Frequency Distribution ประกอบด้วยตัวแปร จำนวน การหาค่าร้อยละ และสถิติเชิงปริมาณ วิเคราะห์สมการถดถอย Regression Analysis ด้วยวิธี Ordinary Least Square (OLS) Estimated จาก Program GRETl โดยกำหนดแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาถึงปัจจัยที่คาดว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ เขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในรูปแบบสมการถดถอยพหุคูณ Multiple Regression แสดงสมการดังนี้

$$C = b_0 + b_1 D_{yd} + b_2 D_{sex} + b_3 D_{size} + b_4 D_{Age} + b_5 D_{st} + e$$

โดยที่

C คือ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้า (บาท)

b_0 คือ ค่าคงที่

Y_d คือ รายได้ที่สามารถนำไปใช้จ่ายใช้สอยได้ (Disposable Income)

- Sex คือ ตัวแปรหุ่น (dummy variable) คือ เพศ โดยมีค่าเท่ากับ 1 เมื่อเป็นเพศชาย และมีค่าเท่ากับ 0 เมื่อเป็นเพศหญิง
- Size คือ คือ ขนาดครัวเรือน
- Age คือ คือ อายุของแรงงานไร้ฝีมือ
- St คือ ตัวแปรหุ่น (dummy variable) คือ สถานภาพสมรส โดยมีค่าเท่ากับ 1 เมื่อมีสถานภาพสมรส (รวมถึงหย่าร้าง หม้าย และ แยกกันอยู่) นอกนั้นเป็น 0
- e คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาครั้งนี้ได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างแรงงานไร้ฝีมือในภาคอุตสาหกรรม 5 ประเภท ที่มีสัดส่วนการจ้างแรงงานไร้ฝีมือมากที่สุด ในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส จำนวน 120 ตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ข้อมูล และแบ่งการนำเสนอออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้ 1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 2) ข้อมูลรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง 3) พฤติกรรมการบริโภคสินค้า แยกการใช้จ่ายตามหมวดสินค้า 4) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้า 4 ชนิด ของแรงงานไร้ฝีมือ 5) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคสินค้าประเภท เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หนัสนิน การศึกษาและอุปกรณ์ และการออม กับปัจจัยตัวแปรอิสระรายได้ (Y_u) เพศ (Sex) อายุ (Age) และการศึกษา (Edu) 6) วิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ โดยมีรายละเอียดการศึกษาในแต่ละส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนลูกจ้างแยกตามประเภทอุตสาหกรรม

ประเภท	จำนวน (N = 120)	ร้อยละ (100)
1. การผลิต	7	5.8
2. การก่อสร้าง	23	19.2
3. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	79	65.8
4. โรงแรมและภัตตาคาร	8	6.7
5. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	3	2.5

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำงานในอุตสาหกรรมประเภท การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมประเภทการก่อสร้าง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 อุตสาหกรรมโรงแรมและภัตตาคาร จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 อุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และอุตสาหกรรมการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวน (N = 120)	ร้อยละ (100)
1. เพศ		
1) ชาย	44	36.7
2) หญิง	76	63.3
2. อายุ		
1) ต่ำกว่า 30 ปี	63	52.5
2) 31 – 40 ปี	39	32.5
3) 41 – 50 ปี	13	10.8
4) มากกว่า 50 ปี	5	4.2
3. การศึกษา		
1) ต่ำกว่า ป. 4	1	0.8
2) ป.4 - ป.6	29	24.2
3) ม.1 - ม.3	15	12.5
4) ม. 4 - ม.6	64	53.3
5) อื่น ๆ (ปวช.)	11	9.2

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 120)	ร้อยละ (100)
4. สถานภาพสมรส		
1) โสด	42	35.0
2) หย่าร้าง	1	0.8
3) ม่าย(คู่สมรสเสียชีวิต)	4	3.3
4) สมรส (อยู่ด้วยกัน)	70	58.3
5) สมรส (แยกกันอยู่)	3	2.5
5. นับถือศาสนา		
1) พุทธ	27	22.5
2) คริสต์	1	0.8
3) อิสลาม	92	76.7
6. ภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้าน		
1) อยู่จังหวัดเดียวกับ ประกอบการ	117	97.5
2) อยู่จังหวัดอื่น	3	2.5
7.จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1) คนเดียว	2	1.7
2) 2 - 3 คน	29	24.2
3) 4 คนขึ้นไป	89	74.17
8. จำนวนสมาชิกที่ต้องดูแล		
1) ไม่มี	10	8.3

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 120)	ร้อยละ (100)
2) 1 - 2 คน	73	60.8
3) 3 - 4 คน	26	21.7
4) 5 - 6 คน	10	8.3
5) มากกว่า 6 คน	1	0.8
9. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้		
1) ไม่มี	11	9.2
2) 1 - 2 คน	95	79.2
3) 3 - 4 คน	12	10.0
4) 5 - 6 คน	2	1.7
5) มากกว่า 6 คน	0	0
10. รายได้ของสมาชิกทุกคนในครอบครัว (ยกเว้นกลุ่มตัวอย่าง)		
1) ต่ำกว่า 3,000 บาท	19	15.8
2) 3,001 - 5,000 บาท	19	15.8
3) 5,001 - 7,000 บาท	20	16.7
4) 7,001 - 8,000 บาท	15	12.5
5) มากกว่า 8,000 บาท	47	39.2

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 2 สามารถอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

1. เพศ กลุ่มตัวอย่าง 120 คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และเพศหญิง จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมามีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 และ 10.8 ตามลำดับ

3. การศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับ ม.4 - ม.6 จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 และรองลงมามีการศึกษาระดับ ป.4 - ป.6 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 มีการศึกษาระดับ ม.1- ม.3 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 มีการศึกษาระดับ ปวช. จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 และมีการศึกษาต่ำกว่า ป.4 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

4. สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพทางด้านการสมรส ในลักษณะของการสมรส และอยู่ด้วยกัน จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมามีสถานภาพโสด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0

5. นับถือศาสนา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 76.7 นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5

6. ภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดเดียวกับสถานประกอบการ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 97.5 อยู่จังหวัดอื่น จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

7. จำนวนสมาชิกในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 4 คน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 74.1 รองลงมามีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-3 คน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวคนเดียว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

8. จำนวนสมาชิกที่ต้องดูแล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีจำนวนสมาชิกที่ต้องดูแล 1-2 คน จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมามีจำนวนสมาชิกที่ต้องดูแล 3-4 คน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 มีจำนวนสมาชิกที่ต้องดูแล 5-6 คน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ไม่มีจำนวนสมาชิกที่ต้องดูแล จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และมีจำนวนสมาชิกที่ต้องดูแลมากกว่า 6 คน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

9. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้ 1-2 คน จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 79.2 รองลงมามีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้ 3-4 คน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ไม่

มีรายได้ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้ 5 – 6 คน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

10. รายได้ของสมาชิกทุกคนในครอบครัว (ยกเว้นกลุ่มตัวอย่าง) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้ (ยกเว้นกลุ่มตัวอย่าง) มากกว่า 8,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 รองลงมามีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้ระหว่าง 5,001 - 7,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้ระหว่าง 3,001 - 5,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 คิดเป็นร้อยละ 9.2 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้ระหว่าง 7,001 - 8,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

2. ข้อมูลรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.3 แสดงรายได้ของกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะการจ้างงาน

ลักษณะการจ้าง	จำนวน (N=120)	ร้อยละ (100)	ต่ำสุด	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย mean	ค่า SD
1) ลูกจ้างรายวัน	37	30.8	100	280	162.50	46.74
2) ลูกจ้างรายเดือน	79	65.8	2,500	7,500	4465.78	1076.55
3) ลูกจ้างรายเหมา	4	3.3	200	400	257.14	67.25

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.3 พบว่ารายได้ของลูกจ้างตามลักษณะการจ้างงานของกลุ่มลูกจ้างรายวัน จำนวน 37 คน (ร้อยละ 30.8) มีรายได้ต่ำสุด 100 บาท/วัน สูงสุด 280 บาท/วัน เฉลี่ย 162.50 บาท/วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 46.74 กลุ่มลูกจ้างรายเดือนจำนวน 79 คน (ร้อยละ 65.8) มีรายได้ต่ำสุด 2,500 บาท/เดือน สูงสุด 7,500 บาท/เดือน เฉลี่ย 4,465.78 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,076.55 กลุ่มลูกจ้างรายเหมา จำนวน 4 คน (ร้อยละ 3.3 ตาม) มีรายได้ต่ำสุด 200 บาท/วัน สูงสุด 400 บาท/วัน เฉลี่ย 257.14 บาท/วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 67.25

ตารางที่ 4.4 แสดงช่วงรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประเภทลูกจ้าง

รายได้ (บาท) ต่อเดือน	ลูกจ้างรายวัน		ลูกจ้างรายเดือน		ลูกจ้างราย เหมา		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ต่ำกว่า 3,000 บาท	5	13.5	8	10.1	-	-	13	10.8
2) 3,001- 5,000 บาท	23	62.1	51	64.6	2	50	76	63.8
3) 5,001 -7,000 บาท	7	18.9	16	20.2	2	50	25	20.8
4) มากกว่า 7,000 บาท	2	5.4	4	5.1	-	-	6	5
รวม	37	100	79	100	4	100	120	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.4 พบว่าลูกจ้างรายวันส่วนใหญ่มีรายได้ 3,001-5,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 รองลงมา มีรายได้ 5,001-7,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 มีรายได้ ต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และมีรายได้มากกว่า 7,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 เช่นเดียวกับลูกจ้างรายเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้ 3,001-5,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 64.6 รองลงมามีรายได้ 5,001-7,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ได้ต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 และมีรายได้มากกว่า 7,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 และลูกจ้างรายเหมาพบว่า มีรายได้ 3,001-5,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และมีรายได้ 5,001-7,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลอื่น ๆ เกี่ยวกับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลรายได้	จำนวน (คน)	ต่ำสุด	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย mean	ค่า SD
1) วันทำงานต่อเดือน (ตอบเฉพาะลูกจ้างรายวัน)	37	20	30	25.74	2.18
2) รายได้อื่นจากการทำงานใน สถานประกอบการ					
- เบี้ยขยัน (บาท/วัน)	6	30	150	90.00	65.72
- ค่า OT (บาท/วัน)	15	15	300	108.60	76.57
- ค่ากะ (บาท/วัน)	4	80	152	134.00	36.00
3) รายได้อื่นนอกเหนือจากการ ทำงานในสถานประกอบการ					
- มีรายได้อื่นนอกเหนือจาก การทำงานในสถานประกอบการ (บาท/วัน)	10	80	600	222.00	206.22
4) สวัสดิการที่ลูกจ้างได้รับจาก นายจ้าง					
- ที่พัก	42	-	-	-	-
- อาหาร	17	200	2000	541.18	481.94
- ค่ารักษาพยาบาล	6	100	1000	424.17	448.44
- ค่ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	1	1200	1200	1200.00	-
- รถ รับ-ส่ง	1	1	1	1.00	-
- ชุดทำงาน (ชุด)	11	1	2	1.55	.55

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.5 พบว่าข้อมูลอื่น ๆ เกี่ยวกับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย
 วันทำงานของลูกจ้างรายวันต่อเดือน จากการศึกษาพบว่ากลุ่มลูกจ้างรายวัน จำนวน 37
 คน มีวันทำงานต่อเดือนต่ำสุด 20 วัน สูงสุด 30 วัน เฉลี่ย 25.74 วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.18

รายได้อื่นจากการทำงานในสถานประกอบการ จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมี
 รายได้อื่นจากการทำงานในสถานประกอบการ จากเบี่ยขยัน จำนวน 6 คน ต่ำสุด 30 บาท/วัน สูงสุด
 150 บาท/วัน เฉลี่ย 90 บาท/วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 65.72 จากค่า OT จำนวน 15 คน ต่ำสุด 15
 บาท/วัน สูงสุด 300 บาท/วัน เฉลี่ย 108.60 บาท/วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 76.57 ค่ากะ จำนวน 4
 คน ต่ำสุด 80 บาท/วัน สูงสุด 152 บาท/วัน เฉลี่ย 134 บาท/วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 36.00

รายได้อื่นนอกเหนือจากการทำงานในสถานประกอบการ จากการศึกษาพบว่ากลุ่ม
 ตัวอย่าง มีรายได้อื่นนอกเหนือจากการทำงานในสถานประกอบการจำนวน 10 คน ต่ำสุด 80 บาท/
 วัน สูงสุด 600 บาท/วัน เฉลี่ย 222.00 บาท/วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 266.22

สวัสดิการที่ลูกจ้างได้รับจากนายจ้างจากการศึกษาพบว่าได้รับสวัสดิการที่พัก จำนวน
 42 คน ได้รับสวัสดิการค่าอาหาร จำนวน 17 คน ต่ำสุด 200 บาท/เดือน สูงสุด 2000 บาท/เดือน เฉลี่ย
 541.18 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 481.94 ได้รับสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลจำนวน 6 คน ต่ำสุด 100 บาท/
 เดือน สูงสุด 1000 บาท/เดือน เฉลี่ย 424.17 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 448.45 ได้รับสวัสดิการกองทุน
 สรรองเลี้ยงชีพจำนวน 1 คน จำนวน 1200 บาท/เดือน ได้รับสวัสดิการรถรับ-ส่ง จำนวน 1 คน
 ได้รับสวัสดิการชุดทำงาน จำนวน 11 คน ต่ำสุด 1 ชุด/ปี สูงสุด 2 ชุด/ปี

3. พฤติกรรมการบริโภคสินค้าแยกรายการใช้จ่ายตามหมวดสินค้า

การพิจารณาค่าใช้จ่ายในการบริโภคนี้ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของรายได้
 ประชาชาติ มองในแง่รายจ่าย นั่นก็คือ ค่าใช้จ่ายในการบริโภคเมื่อพิจารณาถึงภาวะเศรษฐกิจและ
 สังคมของประเทศไทยแล้ว อาจพิจารณาได้จากการเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายในการบริโภคถึงแม้บุคคล
 จะไม่มีรายได้ แต่จำเป็นต้องทำการบริโภคเช่นกัน ดังนั้น พฤติกรรมการบริโภคจึงกลายเป็น
 พฤติกรรมที่บุคคลแต่ละคนได้กระทำร่วมกันในการใช้จ่ายเงินเพื่อการบริโภค

ตารางที่ 4.6 พฤติกรรมการบริโภค

รายการค่าใช้จ่าย	จำนวน (คน)	ต่ำสุด	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย mean	ค่า SD
รายการค่าใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่าง ต่อเดือน					
1.หมวดค่าอาหารและเครื่องดื่ม					
1) อาหารมื้อเช้า	116	100	1800	392.76	254.00
2) อาหารมื้อเที่ยง	114	100	1500	475.39	297.08
3) อาหารมื้อเย็น	119	100	3000	542.35	489.71
4) อาหารหวาน	78	50	500	153.85	85.45
5) น้ำดื่ม ชา กาแฟ น้ำผลไม้	93	50	1000	185.54	148.82
6) ผลไม้	93	10	600	154.35	91.59
2. หมวดหนี้สิน					
1) บ้านที่อยู่อาศัย	18	1000	3200	1613.33	617.96
2) โทรศัพท์มือถือ	45	100	1000	355.56	202.32
3) รถยนต์/รถจักรยานยนต์	32	200	2500	1270.00	531.83
4) เครื่องใช้ไฟฟ้า	30	180	1000	429.20	204.59
5) เครื่องคอมพิวเตอร์	5	890	1600	1238.00	291.07
6) ทองคำ	1	1250	1250	1250.00	-
3. หมวดค่ารักษาพยาบาล					
1) ค่ายารักษาโรค	36	200	2000	461.11	561.13
4. หมวดค่าใช้จ่ายส่วนตัว					
1) เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	83	50	1800	367.46	281.06

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการค่าใช้จ่าย	จำนวน (คน)	ต่ำสุด	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย mean	ค่า SD
2) ของใช้ประจำวัน เช่น สบู่ ยาสีฟัน ผงซักฟอก	112	100	1000	307.68	193.05
5. หมวดการออมและการลงทุน					
1) เงินฝากธนาคาร	38	100	2000	576.32	496.17
2) ซื้อทองคำ	0	0	0	0.00	0.00
3) สลากออมสิน	1	500	500	500.00	-
6. หมวดค่ายานพาหนะ					
1) รถรับจ้าง	3	100	300	200.00	100.00
2) ค่าน้ำมันรถส่วนตัว	113	100	2000	552.12	460.67
7. หมวดอื่น ๆ					
1) ค่าทำบุญ/ทอดกฐิน/ผ้าป่า	17	10	500	135.39	147.31
2) ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง	21	50	1000	273.81	222.83
3) ค่ายาสูบ	13	80	1000	317.69	301.20
4) เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	4	200	1000	475.00	377.49
5) ค่าเลี้ยงโชค	10	50	1000	341.00	281.52
6) ค่าการศึกษาหรืออุปกรณ์	17	100	2000	641.18	502.57
รายการค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครอบครัวต่อเดือน					
1) ข้าว แป้ง อาหารจากแป้ง	120	100	3200	590.17	402.71
2) เครื่องประกอบอาหาร	120	50	1200	333.25	201.19
3) เนื้อสัตว์ สัตว์น้ำ	118	80	3600	461.53	405.16

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการค่าใช้จ่าย	จำนวน (คน)	ต่ำสุด	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย mean	ค่า SD
4) ไข่ และผลิตภัณฑ์นม	116	80	1100	234.22	168.25
5) ผักและผลไม้	119	50	1000	216.30	131.06
6) เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์	39	50	1500	207.44	243.18
7) อาหารสำเร็จรูป	77	60	2000	201.95	230.35
2. หมวดค่าสาธารณูปโภค					
1) น้ำประปา	50	80	500	239.56	132.17
2) ไฟฟ้า	57	95	1600	316.67	215.46
3) โทรศัพท์บ้าน	17	100	1000	285.29	212.14
4) โทรศัพท์มือถือ	101	100	1200	381.58	203.54
3. หมวดค่ารักษาพยาบาล					
1) ค่ายารักษาโรค	22	30	1000	271.82	221.09
4. หมวดการออมและการลงทุน					
1) เงินฝากธนาคาร	39	200	1500	619.23	400.59
2) ซื้อทองคำ	4	500	1250	937.50	314.58
3) สลากออมสิน	0	0	0	0.00	0.00
5. หมวดค่ายานพาหนะ					
1) รถรับจ้าง	10	70	1000	259.00	279.18
2) ค่าน้ำมันรถส่วนตัว	113	100	2000	591.09	458.97

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการค่าใช้จ่าย	จำนวน (คน)	ต่ำสุด	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย mean	ค่า SD
6. หมวดอื่น ๆ					
1) ค่าทำบุญ/ทอดกฐิน/ผ้าป่า	17	20	300	187.65	84.16
2) ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง	22	26	600	255.73	162.97
3) ค่ายาสูบ	22	3	1500	427.14	438.96
4) ค่าเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	11	100	1000	418.18	240.08
5) ค่าเลี้ยงโชค	12	50	1000	350.83	295.28
6) ค่าการศึกษาหรืออุปกรณ์	24	150	1500	783.33	485.81

ที่มา: จากการสำรวจ

หมวดค่าอาหารและเครื่องดื่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายในแต่ละรายการดังนี้ อาหารมื้อเช้า จำนวน 116 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,800 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 392.76 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 254.00 ค่าอาหารมื้อเที่ยง จำนวน 114 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 475.39 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 297.08 ค่าอาหารมื้อเย็น จำนวน 119 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 3,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 542.35 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 489.71 ค่าอาหารหวาน จำนวน 78 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 153.85 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 85.45 ค่าน้ำดื่ม ชา กาแฟ น้ำผลไม้ จำนวน 93 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 185.54 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 148.82 ค่าผลไม้จำนวน 93 คน ต่ำสุด 10 บาท/เดือน สูงสุด 600 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 154.35 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 91.59

หมวดหนี้สิน (ภาระการผ่อนชำระต่อเดือน) พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีภาระหนี้สินที่ต้องผ่อนชำระต่อเดือน ดังนี้ บ้านที่อยู่อาศัย จำนวน 18 คน ต่ำสุด 1,000 บาท/เดือน สูงสุด 3,200 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 613.33 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 617.96 โทรศัพท์มือถือ จำนวน 45 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 355.56 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

202.32 ค่ารถยนต์/รถจักรยานยนต์ จำนวน 32 คน ต่ำสุด 200 บาท/เดือน สูงสุด 2,500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 1270.04 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 531.83 เครื่องใช้ไฟฟ้า จำนวน 30 คน ต่ำสุด 180 บาท สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 429.20 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 204.59 เครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 5 คน ต่ำสุด 890 บาท/เดือน สูงสุด 1,600 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 1,238.00 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 291.07 ทองคำ จำนวน 1 คน ค่าเฉลี่ย 1,250.00 บาท/เดือน

หมวดค่ารักษาพยาบาล พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายในการซื้อยารักษาโรค จำนวน 36 คน ต่ำสุด 200 บาท/เดือน สูงสุด 2,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 461.11 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 561.13

หมวดค่าใช้จ่ายส่วนตัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า จำนวน 83 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,800 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 367.46 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 281.06 ของใช้ประจำวัน เช่น สบู่ ยาสีฟัน ผงซักฟอก ฯลฯ จำนวน 112 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 307.68 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 193.05

หมวดการออมและการลงทุน พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีการออมเงินฝากธนาคาร จำนวน 38 คน มีเงินฝากกับธนาคารต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 2,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 576.32 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 496.16 การออมสลากออมสิน จำนวน 1 คน ค่าเฉลี่ย 500 บาท/เดือน

หมวดค่ายานพาหนะ พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีค่าใช้จ่ายค่ารถรับจ้าง จำนวน 3 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 300 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 200.00 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 100 ค่าน้ำมันรถส่วนตัว จำนวน 113 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 2,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 522.12 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 460.67

หมวดอื่น ๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีค่าใช้จ่ายค่าค่าทำบุญ/ทอดกฐิน/ผ้าป่า (บาท/เดือน) จำนวน 17 คน ต่ำสุด 10 บาท/เดือน สูงสุด 500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 135.29 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 147.31 ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง (บาท/เดือน) จำนวน 21 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 273.81 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 222.83 ค่ายาสูบ (บาท/เดือน) จำนวน 13 คน ต่ำสุด 80 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 317.69 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 301.20 เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (บาท/เดือน) จำนวน 4 คน ต่ำสุด 200 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 475.00 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 377.49 ค่าเลี้ยงชีพ (บาท/เดือน) จำนวน 10 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 341.00 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 281.52 ค่าการศึกษาหรืออุปกรณ์ (บาท/เดือน) จำนวน 17

คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 2,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 641.18 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 502.57

รายการค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครอบครัว

หมวดค่าอาหารและเครื่องดื่มต่อเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีค่าใช้จ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่มประเภท ข้าว แป้ง หรืออาหารจากแป้ง (บาท/เดือน) จำนวน 120 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 3,200 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 590.17 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 402.71 ประเภทเครื่องประกอบอาหาร (บาท/เดือน) จำนวน 120 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,200 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 333.25 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 201.19 เนื้อสัตว์ สัตว์น้ำ (บาท/เดือน) จำนวน 118 คน ต่ำสุด 80 บาท/เดือน สูงสุด 3,600 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 461.53 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 405.16 ไข่และผลิตภัณฑ์นม (บาท/เดือน) จำนวน 116 คน ต่ำสุด 80 บาท/เดือน สูงสุด 1,100 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 234.22 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 168.254 ผักและผลไม้ (บาท/เดือน) จำนวน 119 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 216.30 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 131.36 เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ (บาท/เดือน) จำนวน 39 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 207.44 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 243.19 อาหารสำเร็จรูป (บาท/เดือน) จำนวน 77 คน ต่ำสุด 60 บาท/เดือน สูงสุด 2,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 201.95 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 230.35

หมวดค่าสาธารณูปโภค พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีค่าใช้จ่าย หมวดค่าสาธารณูปโภค ดังนี้ ค่าน้ำประปา (บาท/เดือน) จำนวน 50 คน ต่ำสุด 80 บาท/เดือน สูงสุด 500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 239.56บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 132.172 ไฟฟ้า (บาท/เดือน) จำนวน 57 คน ต่ำสุด 95 บาท/เดือน สูงสุด 1,600 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 316.67 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 215.46 โทรศัพท์บ้าน (บาท/เดือน) จำนวน 17 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 285.29 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 212.14 โทรศัพท์มือถือ (บาท/เดือน) จำนวน 101 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,200 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 381.58 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 203.54

หมวดค่ารักษาพยาบาล พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีค่าใช้จ่ายค่ารักษาโรค(บาท/เดือน) จำนวน 22 คน ต่ำสุด 30 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 271.82บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 221.09

หมวดการออมและการลงทุน พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีเงินฝากธนาคาร (บาท/เดือน) จำนวน 39 คน ต่ำสุด 200 บาท/เดือน สูงสุด 1,500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 619.23 บาท/เดือน

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 400.59 ชื่อทองคำ (บาท/เดือน) จำนวน 4 คน ต่ำสุด 500 บาท/เดือน สูงสุด 1250 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 937.50 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 314.58

หมวดค่ายานพาหนะ พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีค่าใช้จ่ายหมวดค่ายานพาหนะ รถรับจ้าง (บาท/เดือน) จำนวน 10 คน ต่ำสุด 70 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 259.00 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 279.18 ค่าน้ำมันรถส่วนตัว (บาท/เดือน) จำนวน 113 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 2,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 591.09 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 458.97

หมวดอื่น ๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีค่าใช้จ่ายหมวดอื่นๆ ดังนี้ค่าทำบุญ/ทอดกฐิน/ผ้าป่า (บาท/เดือน) จำนวน 17 คน ต่ำสุด 20 บาท/เดือน สูงสุด 500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 187.65 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 112.28 ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง (บาท/เดือน) จำนวน 22 คน ต่ำสุด 26 บาท/เดือน สูงสุด 600 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 255.73 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 162.97 ค่ายาสูบ (บาท/เดือน) จำนวน 22 คน ต่ำสุด 3 บาท/เดือน สูงสุด 1,500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 427.00 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 438.96 เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (บาท/เดือน) จำนวน 11 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 418.81 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 240.08 ค่าเลี้ยงโชค (บาท/เดือน) จำนวน 12 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 350.83 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 295.28 ค่าการศึกษาหรืออุปกรณ์ (บาท/เดือน) จำนวน 24 คน ต่ำสุด 150 บาท/เดือน สูงสุด 1,500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 783.33 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 485.81

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้า 4 ชนิด ของแรงงานไร้ฝีมือ

ในส่วนนี้จะเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าที่สนใจศึกษา 4 ชนิด ได้แก่ 1) เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 2) หนี้สิน 3) การศึกษาหรืออุปกรณ์ 4) การออม

ตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าประเภท เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

เพศ	พฤติกรรม		รวม
	บริโภค	ไม่บริโภค	
ชาย (คน)	2 (4.55%)	42 (95.45%)	44 (100%)
หญิง (คน)	9 (11.84%)	67 (88.16%)	76 (100%)
รวม	11 (9.17%)	109 (90.83%)	120 (100%)

Significance = 0.310

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด $\alpha = 0.05$

จากตารางที่ 4.7 พบว่าค่า Significance = 0.310 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด $\alpha = 0.05$ แสดงถึง เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กล่าวคือ ไม่ว่าจะเพศหญิงหรือเพศชายมีพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ไม่แตกต่างกัน สาเหตุเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาร้อยละ 76.7 นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งการดื่มสุราเป็นข้อห้ามทางศาสนาทั้งหญิงและชาย ทำให้แตกต่างจากงานวิจัยอื่น ๆ ที่ผลการวิจัยโดยทั่วไปพบว่าเพศชายจะมีสถิติการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หรือการบริโภครวมมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าประเภทหนี้สิน

เพศ	พฤติกรรม		รวม
	บริโภค	ไม่บริโภค	
ชาย (คน)	29 (65.91%)	15 (34.09%)	44 (100%)
หญิง (คน)	45 (59.21%)	31 (40.79%)	76 (100%)
รวม	74 (61.67%)	46 (38.33%)	120 (100%)

Significance = 0.090

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด $\alpha = 0.05$

จากตารางที่ 4.8 พบว่าค่า Significance = 0.090 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด $\alpha = 0.05$ แสดงถึงเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคหนี้สิน กล่าวคือ ไม่ว่าจะเพศหญิงหรือเพศชายมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อหนี้สินที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าประเภทการศึกษาและอุปกรณ์

เพศ	พฤติกรรม		รวม
	บริโภค	ไม่บริโภค	
ชาย (คน)	11 (25.00%)	33 (75.00%)	44 (100%)
หญิง (คน)	23 (30.26%)	53 (69.74%)	76 (100%)
รวม	34 (28.33%)	86 (71.67%)	120 (100%)

Significance = 0.648

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด $\alpha = 0.05$

จากตารางที่ 4.9 พบว่าค่า Significance= 0.648 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด $\alpha = 0.05$ แสดงถึง เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค การศึกษา และอุปกรณ์กล่าวคือ ไม่ว่าจะเพศหญิงหรือเพศชายมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาและอุปกรณ์ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าประเภทการออม

เพศ	พฤติกรรม		รวม
	บริโภค	ไม่บริโภค	
ชาย (คน)	16 (36.36%)	28 (63.64%)	44 (100%)
หญิง (คน)	38 (50.00%)	38 (50.00%)	76 (100%)
รวม	54 (45.00%)	66 (55.00%)	120 (100%)

Significance = 0.456

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด $\alpha = 0.05$.

จากตารางที่ 4.10 พบว่าค่า Significance = 0.456 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด $\alpha = 0.05$ แสดงถึงเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค การออม กล่าวคือ ไม่ว่าจะเพศหญิงหรือเพศชายมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการออม ที่ไม่แตกต่างกัน

5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคสินค้าประเภท เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หนึ่งสิน การศึกษาและอุปกรณ์ และการออม กับปัจจัยตัวแปร รายได้ (Y_d) เพศ (Sex) อายุ (Age) และการศึกษา (Edu)

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ ระหว่างการบริโภคสินค้าประเภท เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หนึ่งสิน การศึกษาและอุปกรณ์ และการออม กับปัจจัยตัวแปร รายได้ (Y_d) เพศ (Sex) อายุ (Age) และการศึกษา (Edu) โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression) หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แสดงสมการดังนี้

$$C_1 = b_0 + b_1 D_{yd} + b_2 D_{sex} + b_3 D_{Eu} + b_4 D_{Age} + e \dots\dots\dots(1)$$

$$C_2 = b_0 + b_1 D_{yd} + b_2 D_{sex} + b_3 D_{Eu} + b_4 D_{Age} + e \dots\dots\dots(2)$$

$$C_3 = b_0 + b_1 D_{yd} + b_2 D_{sex} + b_3 D_{Eu} + b_4 D_{Age} + e \dots\dots\dots(3)$$

$$C_4 = b_0 + b_1 D_{yd} + b_2 D_{sex} + b_3 D_{Eu} + b_4 D_{Age} + e \dots\dots\dots(4)$$

โดยที่

C_1 คือ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเครื่องดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ (บาท)

C_2 คือ การใช้จ่ายเพื่อหนังสือ (บาท)

C_3 คือ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าประเภทการศึกษาและอุปกรณ์ (บาท)

C_4 คือ การใช้จ่ายเพื่อการออม (บาท)

b_0 คือ ค่าคงที่

Y_d คือ รายได้ ที่สามารถนำไปใช้จ่ายใช้สอยได้ (Disposable Income)

Sex คือ ตัวแปรหุ่น (dummy variable) คือ เพศ โดยมีค่าเท่ากับ 1 เมื่อเป็นเพศชาย และมีค่าเท่ากับ 0 เมื่อเป็นเพศหญิง

Eu คือ การศึกษา

Age คือ อายุของแรงงานไร้ฝีมือ

e คือ ความคลาดเคลื่อน

ผลการวิเคราะห์พบว่า

สมการที่ 1

$$C_1 = 1488.88 - 0.038_{yd} - 361.79_{sex} + 146.54_{Eu} - 12.96_{Age} \dots\dots\dots (1)$$

$$R^2 = 0.579$$

$$\text{Adj } R^2 = 0.299$$

$$F = 2.066$$

$$\text{Significance} = 0.204$$

ระดับนัยสำคัญที่กำหนด $\alpha = 0.05$

ระดับนัยสำคัญที่กำหนด $\alpha = 0.05$ ค่า Significance ที่ได้เท่ากับ 0.204 มากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด จึงยอมรับ H_0 แสดงว่าปัจจัย รายได้ (Y_d) เพศ (sex) การศึกษา (Eu) และ อายุ (Age) ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.579 แสดงว่าสมการถดถอยนี้สามารถอธิบายการกระจายตัวของตัวแปรตามได้ร้อยละ 57.90 หรือ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าเครื่องใช้ที่มีแอลกอฮอล์ ขึ้นอยู่กับรายได้ เพศ การศึกษา และอายุ ร้อยละ 57.90

สมการที่ 2

$$C_2 = 1398.08 - 0.01_{yd} - 309.27_{sex} + 123.51_{Eu} + 4.03_{Age} \dots\dots\dots(2)$$

$$R^2 = 0.046$$

$$\text{Adj } R^2 = 0.029$$

$$F = 0.829$$

$$\text{Significance} = 0.512$$

ระดับนัยสำคัญที่กำหนด $\alpha = 0.05$

ระดับนัยสำคัญที่กำหนด $\alpha = 0.05$ ค่า Significance ที่ได้เท่ากับ 0.512 มากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด จึงยอมรับ H_0 แสดงว่าปัจจัย รายได้ (Y_d) เพศ (sex) การศึกษา (Eu) และ อายุ (Age) ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเพื่อหนี้สิน

ค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.046 แสดงว่าสมการถดถอยนี้สามารถอธิบายการกระจายตัวของตัวแปรตามได้ร้อยละ 4.60 หรือ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าเครื่องใช้ที่มีแอลกอฮอล์ ขึ้นอยู่กับรายได้ เพศ การศึกษา และอายุ ร้อยละ 4.60

สมการที่ 3

$$C_3 = 569.07 + 0.04_{yd} + 59.00_{sex} + 91.10_{Eu} + 22.70_{Age} \dots\dots\dots(3)$$

$$R^2 = 0.174$$

$$\text{Adj } R^2 = 0.099$$

$$F = 1.000$$

$$\text{Significance} = 0.432$$

ระดับนัยสำคัญที่กำหนด $\alpha = 0.05$

ระดับนัยสำคัญที่กำหนด $\alpha = 0.05$ Significance ที่ได้เท่ากับ 0.432 มากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด จึงยอมรับ H_0 แสดงว่าปัจจัย รายได้ (Y_d) เพศ (sex) การศึกษา (Eu) และ อายุ (Age) ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าประเภทการศึกษาและอุปกรณ์

ค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.174 แสดงว่าสมการถดถอยนี้สามารถอธิบายการกระจายตัวของตัวแปรตามได้ร้อยละ 17.40 หรือ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าประเภทการศึกษาและอุปกรณ์ ขึ้นอยู่กับรายได้ เพศ การศึกษา และอายุ ร้อยละ 17.40

สมการที่ 4

$$C_4 = 896.79 - 0.015_{yd} - 52.85_{sex} + 101.80_{Eu} - 4.40_{Age} \dots\dots\dots(4)$$

$$R^2 = 0.054$$

$$Adj R^2 = 0.023$$

$$F = 0.698$$

$$Significance = 0.597$$

ระดับนัยสำคัญที่กำหนด $\alpha = 0.05$

ระดับนัยสำคัญที่กำหนด $\alpha = 0.05$ Significanc ที่ได้เท่ากับ 0.597 มากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด จึงยอมรับ H_0 แสดงว่าปัจจัย รายได้ (Y_d) เพศ (sex) การศึกษา (Eu) และ อายุ (Age) ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเพื่อการออม

ค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.054 แสดงว่าสมการถดถอยนี้สามารถอธิบายการกระจายตัวของตัวแปรตามได้ร้อยละ 0.054 หรือ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าประเภทการศึกษาและอุปกรณ์ ขึ้นอยู่กับรายได้ เพศ การศึกษา และอายุ ร้อยละ 5.40

6. วิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ

ในส่วนนี้จะแสดงถึงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ ใน 5 ประเภทอุตสาหกรรม ในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ที่ได้จากการประมาณด้วยวิธี Ordinary Least Square (OLS) โดยเป็นการทดสอบตัวแปรอิสระต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ จำนวน 5 ตัวแปร อันได้แก่ รายได้ (Y_d) เพศ (Sex) สถานภาพสมรส (St) ขนาดครัวเรือน (Size) และอายุ (Age) ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้แสดงตามตารางที่ 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์เมื่อใช้ปัจจัยตัวแปรตามค่าใช้จ่ายในการบริโภค (C) กับตัวแปรอิสระ รายได้ (Y) เพศ (Sex) ขนาดครัวเรือน (Size) อายุ (Age) และสถานภาพสมรส (St)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) =	ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)							Mean Dependent Var	Adj R ²
	Constant	Y _d	Sex	Size	Age	St			
C	4237.55* (2.934)	0.268* (2.759)	-321.08 (-0.684)	65.69* (1.574)	-9.49 (-0.294)	-139.39 (0.806)		4196.19	0.475

ที่มา : จากการคำนวณ

- หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บคือค่า absolute t-statistic
 2. *มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%)
 3. Adj R² หมายถึง Adjusted-R²

จากตารางที่ 4.11 สามารถแสดงในรูปแบบสมการถดถอยพหุคูณ Multiple Regression ดังนี้

$$C = b_0 + b_1 D_{yd} + b_2 D_{sex} + b_3 D_{size} + b_4 D_{Age} + b_5 D_{St} + e$$

$$C = 4237.55 + 0.268 Y_d - 321.08_{sex} + 65.69_{size} - 9.49_{Age} - 139.39_{St} + 26.28_e$$

$$(2.934) \quad (2.579) \quad (-0.684) \quad (1.567) \quad (-0.294) \quad (-0.866)$$

$$Adj R^2 = 0.475$$

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บคือค่า absolute t-statistic

จากตารางที่ 4.11 และจากสมการถดถอยแบบพหุคูณ Multiple Regression ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ค่าใช้จ่ายในการบริโภค (C) กับตัวแปรอิสระรายได้ (Y_d) เพศ (Sex) ขนาดครัวเรือน (Size) อายุ (Age) และสถานภาพสมรส (St) ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์คงที่มีค่าเป็นบวกเท่ากับ 4237.55 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ แสดงว่าแม่แรงงานไร้ฝีมือใน 5 ประเภทอุตสาหกรรม ในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ไม่มีรายได้ หรือรายได้เป็นศูนย์ แรงงานไร้ฝีมือก็ยังมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 4,237.55 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้าน

รายได้ (y) ของแรงงานไร้ฝีมือมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกเท่ากับ 0.268 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ ปัจจัยทางด้านเพศ (Sex) ของแรงงานไร้ฝีมือมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบเท่ากับ 321.08 ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยทางด้านขนาดครัวเรือน (Size) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกเท่ากับ 65.69 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ ปัจจัยทางด้านอายุ (Age) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ เท่ากับ 9.49 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยทางด้านสถานภาพสมรส (St) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบเท่ากับ 139.39 ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยความโน้มเอียงการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) เท่ากับ 0.268 หมายความว่าถ้ารายได้ของแรงงานไร้ฝีมือเพิ่มขึ้น 1 บาท ทำให้แรงงานไร้ฝีมือใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.268 บาท แรงงานไร้ฝีมือที่เป็นเพศชายค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะลดลง 321.08 บาท ถ้าแรงงานไร้ฝีมือมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 4 คน ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มขึ้น 65.69 บาท ถ้าแรงงานไร้ฝีมือมีอายุเฉลี่ยน้อยกว่า 50 ปี จะมีค่าใช้จ่ายลดลง 9.49 บาท ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และถ้าแรงงานไร้ฝีมือมีสถานภาพสมรส จะมีค่าใช้จ่ายลดลง 139.39 บาท ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับค่า $Adj R^2$ มีค่าเท่ากับ 0.475 หมายความว่า การบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือใน 5 ประเภทอุตสาหกรรม ในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ขึ้นอยู่กับรายได้ของแรงงานไร้ฝีมือ ปัจจัยทางด้านเพศ ปัจจัยทางด้านสถานภาพสมรส และปัจจัยทางด้านขนาดครัวเรือน และปัจจัยทางด้านอายุ ร้อยละ 47.5 ที่เหลืออีกร้อยละ 52.5 ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นที่ไม่ได้ระบุในสมการนี้

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปรดังกล่าว พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภค (C) ของแรงงานไร้ฝีมือใน 5 ประเภทอุตสาหกรรม ในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่

1. ตัวแปรรายได้ (Y_d) จากการศึกษาพบว่า ตัวแปรรายได้ของแรงงานไร้ฝีมือมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ แสดงว่ารายได้มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ หรือพฤติกรรมกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือขึ้นอยู่กับรายได้ และค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวก นั่นคือ รายได้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค หมายถึง ถ้าแรงงานไร้ฝีมือมีรายได้มากย่อมบริโภคมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการบริโภค และตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ตัวแปรขนาดครัวเรือน (Size) จากการศึกษาพบว่าตัวแปรขนาดครัวเรือนของแรงงานไร้ฝีมือมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ และค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวก นั่นคือขนาดครัวเรือนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค หมายถึงว่า พฤติกรรมการ

บริโภคของแรงงานไร้ฝีมือที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมาก จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมากกว่าผู้ที่มีขนาดครัวเรือนที่มีสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่า ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับตัวแปรอิสระ เพศ (Sex) อายุ (Age) และสถานภาพสมรส (St) จากการศึกษาพบว่า ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ โดยที่

1. ตัวแปรเพศ (Sex) จากการศึกษาพบว่าตัวแปรเพศ ของแรงงานไร้ฝีมือไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ นั่นคือ เพศไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ หรือพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือไม่ขึ้นอยู่กับเพศ และค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเพศมีค่าติดลบแสดงถึงความสัมพันธ์ในเชิงผกผันกับพฤติกรรมการบริโภค โดยตัวแปรนี้เป็นตัวแปรหุ่น ให้เพศชายมีค่าเท่ากับ 1 และเพศหญิงมีค่าเท่ากับ 0 หมายความว่าแรงงานไร้ฝีมือที่เป็นเพศหญิงมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงกว่าเพศชาย ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากแรงงานไร้ฝีมือที่เป็นเพศชายอาจไม่มีค่าใช้จ่ายในสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น พวกเครื่องประดับ เครื่องสำอาง จึงทำให้มีค่าใช้จ่ายลดลง

2. ตัวแปรอายุ (Age) จากการศึกษาพบว่าตัวแปรอายุ ของแรงงานไร้ฝีมือไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ นั่นคือ อายุไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ หรือพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือไม่ขึ้นอยู่กับอายุ และค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอายุมีค่าติดลบ แสดงถึงความสัมพันธ์ในเชิงผกผันกับพฤติกรรมการบริโภค โดยตัวแปรนี้เป็นตัวแปรหุ่น ให้ค่าเท่ากับ 1 เมื่อแรงงานไร้ฝีมืออายุต่ำกว่า 50 ปี นอกนั้นมีค่าเท่ากับ 0 หมายความว่าแรงงานไร้ฝีมือที่มีอายุมาก มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงกว่าแรงงานไร้ฝีมือที่มีอายุน้อยกว่า 50 ปี ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ตัวแปรสถานภาพสมรส (St) จากการศึกษาพบว่าตัวแปรสถานภาพสมรส ของแรงงานไร้ฝีมือไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ กล่าวคือ สถานภาพสมรสไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ หรือพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือไม่ขึ้นอยู่กับสถานภาพสมรส และค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรสถานภาพสมรสมีค่าติดลบ แสดงถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรสถานภาพสมรสเป็นไปในเชิงผกผันกับพฤติกรรมการบริโภค โดยตัวแปรนี้เป็นตัวแปรหุ่น ให้สถานภาพสมรส (รวมถึงหย่าร้าง หม้าย และแยกกันอยู่) มีค่าเท่ากับ 1 นอกนั้นมีค่าเท่ากับ 0 หมายความว่าแรงงานไร้ฝีมือที่ไม่มีสถานภาพสมรสหรือมีสถานภาพโสด มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรส ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจสามารถอธิบายสาเหตุได้ว่า บางครั้งผู้ที่มีสถานภาพโสดจะมีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย และมีอิสระในการใช้จ่ายโดยไม่จำเป็นต้องมีการวางแผนไว้เพื่ออนาคต หรือสามารถ

อธิบายได้อีกอย่างหนึ่งว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรสอาจมีการวางแผนการใช้จ่ายและมีการใช้จ่ายที่ประหยัดมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด เพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับภาระที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ ใน 5 ประเภทอุตสาหกรรม อันได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมการก่อสร้าง อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือนอุตสาหกรรม โรงแรมและภัตตาคาร และ อุตสาหกรรมการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า การคมนาคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมกรรมการบริโภค และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือในอุตสาหกรรม 5 ประเภท ในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส โดยใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 120 ราย สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 สถานภาพทั่วไปของแรงงานไร้ฝีมือ

ผลการศึกษาจากข้อมูลทั่วไปพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ทำงานในอุตสาหกรรมประเภทการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 74.71 เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 63.3 ต่อ 36.7 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาคืออายุ 31-40 ปี ร้อยละ 32.5 มีการศึกษาระดับ ม.4 -ม.6 คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาคือระดับการศึกษา ป.4-ป.6 ร้อยละ 24.2 สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาคือมีสถานภาพโสด ร้อยละ 35.0 การนับถือศาสนา ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 76.7 รองลงมานับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 22.5 ภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดนราธิวาส คิดเป็นร้อยละ 97.5 อยู่ต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 2.5 จำนวนสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่สมาชิก มีจำนวน 4 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 74.1 รองลงมาสมาชิก จำนวน 2-3 คน ร้อยละ 24.2 จำนวนสมาชิกที่ต้องดูแลส่วนใหญ่มิมีจำนวน 3-4 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมาสมาชิกที่ต้องดูแลจำนวน 5-6 คน ร้อยละ 21.7 สมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้ส่วนใหญ่มิมีจำนวน 1-2 คน คิดเป็นร้อยละ 79.2 รองลงมาสมาชิกที่มีรายได้จำนวน 3-4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 รายได้ของสมาชิกทุกคนในครอบครัว (ยกเว้นกลุ่ม

ตัวอย่าง) ส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า 8,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 39.2 รองลงมา 5,001-7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.7

1.2 ข้อมูลรายได้ของแรงงานไร้ฝีมือ

จากการศึกษารายได้ของแรงงานไร้ฝีมือตามลักษณะการจ้างงาน พบว่า

กลุ่มลูกจ้างรายวัน จำนวน 37 คน (ร้อยละ 30.8) มีรายได้ต่ำสุด 100 บาท/วัน สูงสุด 280 บาท/วัน เฉลี่ย 162.50 บาท/วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 46.74 ส่วนใหญ่มีรายได้ 3,001-5,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 รองลงมา มีรายได้ 5,001-7,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และมีรายได้มากกว่า 7,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4

กลุ่มลูกจ้างรายเดือนจำนวน 79 คน (ร้อยละ 65.8) มีรายได้ต่ำสุด 2,500 บาท/เดือน สูงสุด 7,500 บาท/เดือน เฉลี่ย 4,465.78 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,076.55 ส่วนใหญ่มีรายได้ 3,001-5,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 64.6 รองลงมา มีรายได้ 5,001-7,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ได้ต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 และมีรายได้มากกว่า 7,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1

กลุ่มลูกจ้างรายเหมา จำนวน 4 คน (ร้อยละ 3.3 ตาม) มีรายได้ต่ำสุด 200 บาท/วัน สูงสุด 400 บาท/วัน เฉลี่ย 257.14 บาท/วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 67.25 ส่วนใหญ่มีรายได้ 3,001-5,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และมีรายได้ 5,001-7,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ข้อมูลอื่น ๆ เกี่ยวกับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

วันทำงานของลูกจ้างรายวันต่อเดือน จากการศึกษพบว่ากลุ่มลูกจ้างรายวัน จำนวน 37 คน มีวันทำงานต่อเดือนต่ำสุด 20 วัน สูงสุด 30 วัน เฉลี่ย 25.74 วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.18

รายได้อื่นจากการทำงานในสถานประกอบการ จากการศึกษพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีรายได้อื่นจากการทำงานในสถานประกอบการ จากเบี้ยขยัน จำนวน 6 คน ต่ำสุด 30 บาท/วัน สูงสุด 150 บาท/วัน เฉลี่ย 90 บาท/วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 65.72 จากค่า OT จำนวน 15 คน ต่ำสุด 15 บาท/วัน สูงสุด 300 บาท/วัน เฉลี่ย 108.60 บาท/วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 76.57 ค่ากะ จำนวน 4 คน ต่ำสุด 80 บาท/วัน สูงสุด 152 บาท/วัน เฉลี่ย 134 บาท/วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 36.00

รายได้อื่นนอกเหนือจากการทำงานในสถานประกอบการ จากการศึกษพบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีรายได้อื่นนอกเหนือจากการทำงานในสถานประกอบการจำนวน 10 คน ต่ำสุด 80 บาท/วัน สูงสุด 600 บาท/วัน เฉลี่ย 222.00 บาท/วัน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 266.22

สวัสดิการที่ลูกจ้างได้รับจากนายจ้างจากการศึกษาพบว่าได้รับสวัสดิการที่พัก จำนวน 42 คน ได้รับสวัสดิการค่าอาหาร จำนวน 17 คน ต่ำสุด 200 บาท/เดือน สูงสุด 2,000 บาท/เดือน เฉลี่ย 541.18 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 481.94 ได้รับสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลจำนวน 6 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน เฉลี่ย 424.17 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 448.45 ได้รับสวัสดิการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจำนวน 1 คน จำนวน 1,200 บาท/เดือน ได้รับสวัสดิการรถรับ-ส่ง จำนวน 1 คน ได้รับสวัสดิการชุดทำงาน จำนวน 11 คน ต่ำสุด 1 ชุด/ปี สูงสุด 2 ชุด/ปี

1.3 ข้อมูลการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคแยกตามหมวดสินค้า

จากการศึกษาพบว่าแรงงานไร้ฝีมือมีการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าแยกตามหมวดสินค้านี้

หมวดค่าอาหารและเครื่องดื่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายอาหารมื้อเช้า จำนวน 116 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,800 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 392.76 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 254.00 ค่าอาหารมื้อเที่ยง จำนวน 114 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 475.39 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 297.08 ค่าอาหารมื้อเย็น จำนวน 119 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 3,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 542.35 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 489.71 ค่าอาหารหวาน จำนวน 78 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 153.85 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 85.45 ค่าน้ำดื่ม ชา กาแฟ น้ำผลไม้ จำนวน 93 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 185.54 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 148.82 ค่าผลไม้จำนวน 93 คน ต่ำสุด 10 บาท/เดือน สูงสุด 600 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 154.35 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 91.59

หมวดหนี้สิน (ภาระการผ่อนชำระต่อเดือน) พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีภาระหนี้สินที่ต้องผ่อนชำระ ต่อเดือน ดังนี้ บ้านที่อยู่อาศัย จำนวน 18 คน ต่ำสุด 1,000 บาท/เดือน สูงสุด 3,200 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 613.33 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 617.96 โทรศัพท์มือถือ จำนวน 45 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 355.56 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 202.32 ค่ารถยนต์/รถจักรยานยนต์ จำนวน 32 คน ต่ำสุด 200 บาท/เดือน สูงสุด 2,500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 1,270.04 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 531.83 เครื่องใช้ไฟฟ้า จำนวน 30 คน ต่ำสุด 180 บาท สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 429.20 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 204.59 เครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 5 คน ต่ำสุด 890 บาท/เดือน สูงสุด 1,600 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 1,238.00 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 291.07 ทองคำ จำนวน 1 คน ค่าเฉลี่ย 1,250.00 บาท/เดือน

หมวดค่ารักษาพยาบาล พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายในการซื้อยารักษาโรค จำนวน 36 คน ต่ำสุด 200 บาท/เดือน สูงสุด 2,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 461.11 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 561.13

หมวดค่าใช้จ่ายส่วนตัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า จำนวน 83 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,800 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 367.46 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 281.06 ของใช้ประจำวัน เช่น สบู่ ยาสีฟัน ผงซักฟอก ฯลฯ จำนวน 112 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 307.68 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 193.05

หมวดการออมและการลงทุน พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีการออมเงินฝากธนาคาร จำนวน 38 คน มีเงินฝากกับธนาคารต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 2,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 576.32 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 496.16 การออมสลากออมสิน จำนวน 1 คน ค่าเฉลี่ย 500 บาท/เดือน

หมวดค่ายานพาหนะ พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีค่าใช้จ่ายค่ารถรับจ้าง จำนวน 3 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 300 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 200.00 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 100 ค่าน้ำมันรถส่วนตัว จำนวน 113 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 2,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 522.12 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 460.67

หมวดอื่นๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีค่าใช้จ่ายค่าค่าทำบุญ/ทอดกฐิน/ผ้าป่า (บาท/เดือน) จำนวน 17 คน ต่ำสุด 10 บาท/เดือน สูงสุด 500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 135.29 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 147.31 ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง (บาท/เดือน) จำนวน 21 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 273.81 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 222.83 ค่ายาสูบ (บาท/เดือน) จำนวน 13 คน ต่ำสุด 80 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 317.69 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 301.20 เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์(บาท/เดือน) จำนวน 4 คน ต่ำสุด 200 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 475.00บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 377.49 ค่าเลี้ยงโชค(บาท/เดือน) จำนวน 10 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 341.00 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 281.52 ค่าการศึกษาหรืออุปกรณ์ (บาท/เดือน) จำนวน 17 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 2,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 641.18 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 502.57

รายการค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครอบครัว

หมวดค่าอาหารและเครื่องดื่มต่อเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีค่าใช้จ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่มประเภท ข้าว แป้ง หรืออาหารจากแป้ง(บาท/เดือน) จำนวน 120 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 3,200 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 590.17 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 402.71 ประเภทเครื่องประกอบอาหาร (บาท/เดือน) จำนวน 120 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,200 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 333.25 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 201.19 เนื้อสัตว์ สัตว์น้ำ (บาท/เดือน) จำนวน 118 คน ต่ำสุด 80 บาท/เดือน สูงสุด 3,600 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 461.53 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 405.16 ไข่และผลิตภัณฑ์นม(บาท/เดือน) จำนวน 116 คน ต่ำสุด 80 บาท/เดือน สูงสุด 1,100 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 234.22บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 168.254 ผักและผลไม้(บาท/เดือน) จำนวน 119 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 216.30 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 131.36 เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์(บาท/เดือน) จำนวน 39 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 207.44 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 243.19 อาหารสำเร็จรูป(บาท/เดือน) จำนวน 77 คน ต่ำสุด 60 บาท/เดือน สูงสุด 2,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 201.95 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 230.35

หมวดค่าสาธารณูปโภค พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีค่าใช้จ่าย หมวดค่าสาธารณูปโภค ดังนี้ ค่าน้ำประปา (บาท/เดือน) จำนวน 50 คน ต่ำสุด 80 บาท/เดือน สูงสุด 500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 239.56บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 132.172 ไฟฟ้า (บาท/เดือน) จำนวน 57 คน ต่ำสุด 95 บาท/เดือน สูงสุด 1,600 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 316.67 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 215.46 โทรศัพท์บ้าน (บาท/เดือน) จำนวน 17 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 285.29 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 212.14 โทรศัพท์มือถือ (บาท/เดือน) จำนวน 101 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,200บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 381.58 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 203.54

หมวดค่ารักษาพยาบาล พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีค่าใช้จ่ายค่ารักษาโรค(บาท/เดือน) จำนวน 22 คน ต่ำสุด 30 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 271.82 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 221.09

หมวดการออมและการลงทุน พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีเงินฝากธนาคาร (บาท/เดือน) จำนวน 39 คน ต่ำสุด 200 บาท/เดือน สูงสุด 1,500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 619.23 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 400.59 ซื้ทองคำ (บาท/เดือน) จำนวน 4 คน ต่ำสุด 500 บาท/เดือน สูงสุด 1,250 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 937.50 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 314.58

หมวดค่ายานพาหนะ พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีค่าใช้จ่ายหมวดค่ายานพาหนะ ๑๑ ราย (บาท/เดือน) จำนวน 10 คน ต่ำสุด 70 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 259.00 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 279.18 ค่าน้ำมันรถส่วนตัว (บาท/เดือน) จำนวน 113 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 2,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 591.09 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 458.97

หมวดอื่น ๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีค่าใช้จ่ายหมวดอื่น ๆ ดังนี้ค่าทำบุญ/ทอดกฐิน/ผ้าป่า (บาท/เดือน) จำนวน 17 คน ต่ำสุด 20 บาท/เดือน สูงสุด 500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 187.65 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 112.28 ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง (บาท/เดือน) จำนวน 22 คน ต่ำสุด 26 บาท/เดือน สูงสุด 600 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 255.73 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 162.97 ค่ายาสูบ (บาท/เดือน) จำนวน 22 คน ต่ำสุด 3 บาท/เดือน สูงสุด 1,500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 427.00 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 438.96 เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (บาท/เดือน) จำนวน 11 คน ต่ำสุด 100 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 418.81 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 240.08 ค่าเลี้ยงโชค (บาท/เดือน) จำนวน 12 คน ต่ำสุด 50 บาท/เดือน สูงสุด 1,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 350.83 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 295.28 ค่าการศึกษาหรืออุปกรณ์ (บาท/เดือน) จำนวน 24 คน ต่ำสุด 150 บาท/เดือน สูงสุด 1,500 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ย 783.33 บาท/เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 485.81

1.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้า 4 ชนิด ได้แก่ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หนี้สิน การศึกษาและอุปกรณ์ และการออม

จากการศึกษาพบว่า

1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กล่าวคือ ไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชายมีพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ไม่แตกต่างกัน สาเหตุเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาร้อยละ 76.7 นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งการดื่มสุราเป็นข้อห้ามทางศาสนาทั้งหญิงและชาย ทำให้แตกต่างจากงานวิจัยอื่น ๆ ที่ผลการวิจัยโดยทั่วไปพบว่าเพศชายมีสถิติการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หรือการบริโภคสุรามากกว่าเพศหญิง และเมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่ามีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้แก่รายได้ (Y_d) เพศ (sex) การศึกษา (Eu) และ อายุ (Age) พบว่า ปัจจัยดังกล่าว ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.579 แสดงว่าสมการถดถอยนี้ สามารถอธิบายการกระจายตัวของตัวแปร

ตามได้ร้อยละ 57.90 หรือ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าเครื่องค้ำที่มีแอลกอฮอล์ ขึ้นอยู่กับรายได้ เพศ การศึกษา และอายุ ร้อยละ 57.90

2) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคหนี้สินพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคหนี้สิน กล่าวคือ ไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชายมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อหนี้สินที่ไม่แตกต่างกัน และเมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเพื่อหนี้สิน ได้แก่ รายได้ (Y_d) เพศ (sex) การศึกษา (Eu) และ อายุ (Age) พบว่าปัจจัยดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเพื่อหนี้สิน และค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.046 แสดงว่าสมการถดถอยนี้ สามารถอธิบายการกระจายตัวของตัวแปรตามได้ร้อยละ 4.60 หรือ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าเครื่องค้ำที่มีแอลกอฮอล์ ขึ้นอยู่กับรายได้ เพศ การศึกษา และอายุ ร้อยละ 4.60

3) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค การศึกษา และอุปกรณ์ พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค การศึกษาและอุปกรณ์ กล่าวคือ ไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชายมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาและอุปกรณ์ที่ไม่แตกต่างกัน และเมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาและอุปกรณ์ ได้แก่ รายได้ (Y_d) เพศ (sex) การศึกษา (Eu) และ อายุ (Age) พบว่าปัจจัยดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาและอุปกรณ์ และค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.174 แสดงว่าสมการถดถอยนี้ สามารถอธิบายการกระจายตัวของตัวแปรตามได้ร้อยละ 17.40 หรือ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าประเภทการศึกษาและอุปกรณ์ ขึ้นอยู่กับรายได้ เพศ การศึกษา และอายุ ร้อยละ 17.40

4) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการออม พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค การออม กล่าวคือ ไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชายมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการออมที่ไม่แตกต่างกัน และเมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเพื่อการออม ได้แก่ รายได้ (Y_d) เพศ (sex) การศึกษา (Eu) และ อายุ (Age) พบว่าปัจจัยดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเพื่อการออม และค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.054 แสดงว่าสมการถดถอยนี้ สามารถอธิบายการกระจายตัวของตัวแปรตามได้ร้อยละ 0.054 หรือ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าประเภทการศึกษาและอุปกรณ์ ขึ้นอยู่กับรายได้ เพศ การศึกษา และอายุ ร้อยละ 5.40

1.5 วิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ มี 2 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยทางด้านรายได้ (Y_d) จากผลการศึกษาพบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยทางด้านรายได้ (Y_d) มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าแรงงานไร้ฝีมือมีรายได้น้อยกว่าค่าใช้จ่ายในการบริโภคมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการบริโภค และ 2) ปัจจัยทางด้านขนาดครัวเรือน (Size) จากการศึกษาพบว่าปัจจัยขนาดครัวเรือนของแรงงานไร้ฝีมือมีอิทธิพลอย่างมีระดับนัยสำคัญ ต่อการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค และมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก นั่นคือมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค หมายถึงว่า พฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 4 คน มีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมากกว่าผู้ที่มีขนาดครัวเรือนที่มีสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่า 4 คน

สำหรับปัจจัยทางด้านเพศ (Sex) ปัจจัยทางด้านอายุ (Age) และปัจจัยทางด้านสถานภาพสมรส (St) จากการศึกษาพบว่าทั้ง 3 ปัจจัย ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ปัจจัยทางด้านเพศ (Sex) ปัจจัยทางด้านอายุ (Age) และปัจจัยทางด้านสถานภาพสมรส (St) ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ หรือพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ ไม่ขึ้นอยู่กับตัวแปรเพศ (Sex) ตัวแปรสถานภาพสมรส (St) และตัวแปรอายุ (Age)

2. อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือในภาคอุตสาหกรรม ในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานในการศึกษาไว้ 5 สมมติฐาน และจากผลการวิเคราะห์เมื่อใช้ตัวแปรตามค่าใช้จ่ายในการบริโภค (C) กับตัวแปรอิสระรายได้ (Y_d) เพศ (Sex) ขนาดครัวเรือน (Size) อายุ (Age) และสถานภาพสมรส (St) พบว่าตัวแปรที่ทำการวิเคราะห์ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรรายได้ (Y_d) ตัวแปรขนาดครัวเรือน (Size) และตัวแปรอายุ (Age) และที่เหลืออีก 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรเพศ (Sex) และตัวแปรสถานภาพสมรส (St) ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

สมมติฐานที่หนึ่ง เป็นสมมติฐานเกี่ยวกับรายได้น้อยต่อเดือนของแรงงานไร้ฝีมือ โดยแรงงานไร้ฝีมือที่มีรายได้น้อยต่อเดือนสูงจะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงขึ้นตามไปด้วย และจากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของแรงงานไร้ฝีมือ (y_d) กับการใช้จ่ายในการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือ (C) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ที่มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าแม้

แรงงานไร้ฝีมือใน 5 ประเภทอุตสาหกรรม ในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ไม่มีรายได้ หรือรายได้ เป็นศูนย์ แรงงานไร้ฝีมือก็ยังมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค ขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยรายได้ของ แรงงานไร้ฝีมือต่อเดือนมีค่าเป็นบวก สามารถอธิบายได้ว่า ถ้ารายได้สูงค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะ สูงตามไปด้วย ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และตรงตามทฤษฎีรายได้สมบูรณ์ หรือทฤษฎีการ บริโภคแบบรายได้ ของเคนส์ (John Maynard Keynes) ที่ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการ บริโภคกับรายได้ ซึ่งสามารถสรุปขึ้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคและรายได้ ว่า

1. แม้ไม่มีรายได้เลย ($Y_d = 0$) การบริโภคก็จำเป็นต้องยังชีพเพื่อความอยู่รอด
2. รายได้เพิ่มขึ้น การบริโภคเพิ่มขึ้น และรายได้ลดลง การบริโภคก็จะลดลง

สมมติฐานที่สอง เป็นสมมติฐานเกี่ยวกับตัวแปรหุ่นที่แสดงถึงเพศของผู้บริโภค โดย ผู้บริโภคที่เป็นชายจะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงกว่าเพศหญิง และจากผลการวิเคราะห์พบว่าปัจจัย ทางด้านเพศ (Sex) ของแรงงานไร้ฝีมือมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ แสดงว่าแรงงานไร้ฝีมือที่เป็นเพศ ชายมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคลดลง ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีระดับนัยสำคัญทาง สถิติ ทั้งนี้เนื่องจากแรงงานไร้ฝีมือที่เป็นเพศชายอาจไม่มีค่าใช้จ่ายในสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น สินค้า ประเภทเครื่องประดับ เครื่องสำอาง จึงทำให้มีค่าใช้จ่ายลดลง

สมมติฐานที่สาม เป็นสมมติฐานเกี่ยวกับขนาดครัวเรือน โดยครัวเรือนที่มีจำนวน สมาชิกในครัวเรือนมาก (สมาชิกมากกว่า 4 คน) จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงกว่าครัวเรือนที่มี จำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อย ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยทางด้านขนาดครัวเรือน (Size) มีค่า สัมประสิทธิ์เป็นบวก ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าแรงงานไร้ฝีมือมี จำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 4 คน จะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเพิ่มขึ้นตามไปด้วย สอดคล้องกับ งานวิจัยของธรรรงค์ ชัยสมบัติ. การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคของครัวเรือนใน ภาคเหนือตอนบนก่อนวิกฤตและหลังวิกฤตทางเศรษฐกิจ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ คณะ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546

สมมติฐานที่สี่ เป็นสมมติฐานเกี่ยวกับอายุเฉลี่ยของแรงงานไร้ฝีมือ โดยอายุเฉลี่ยของ แรงงานไร้ฝีมือสูง (มากกว่า 50 ปี) จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในสัดส่วนที่สูงตามไปด้วย ซึ่งผล การวิเคราะห์พบว่าปัจจัยทางด้านอายุ (Age) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ แต่ไม่มีระดับนัยสำคัญทาง สถิติ โดยสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าแรงงานไร้ฝีมือมีอายุเฉลี่ยน้อยกว่า 50 ปี จะมีค่าใช้จ่ายลดลง ซึ่ง ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และตรงตามทฤษฎีวัฏจักรชีวิต (Life – Cycle Theory) ของ Franco Modigliani ร่วมกับ Albert A และ Richard Brumberg ตามแนวคิดนี้เชื่อว่าในช่วงชีวิตของบุคคล ขณะที่ยังมีอายุน้อยระดับรายได้อยู่ในระดับที่ต่ำและจะมีรายได้สูงขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น ส่วนปริมาณ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของบุคคลจะสูงขึ้นเป็นลำดับตามอายุขัย

สมมติฐานที่ห้า เป็นสมมติฐานเกี่ยวกับสถานภาพสมรสโดยแรงงานไร้ฝีมือที่มีสถานภาพสมรส จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงกว่าแรงงานไร้ฝีมือที่มีสถานภาพโสด จากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยทางด้านสถานภาพสมรส (St) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบสามารถอธิบายได้ว่าแรงงานไร้ฝีมือที่มีสถานภาพโสดมีค่าใช้จ่ายในการบริโภคน้อยกว่าแรงงานไร้ฝีมือที่มีสถานภาพสมรส ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้ที่มีสถานภาพโสดใช้จ่ายโดยอิสระไม่ได้มีการวางแผนไว้เพื่ออนาคต หรืออธิบายได้อีกอย่างหนึ่งว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรสมีการใช้จ่ายประหยัดมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด ทั้งนี้ เพื่อเตรียมพร้อมรับกับภาระที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

3. ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า รายได้เป็นตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือมากที่สุด กล่าวคือถ้าแรงงานไร้ฝีมือมีรายได้สูง ก็จะทำให้มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงตามไปด้วย ในทางตรงกันข้ามถ้าแรงงานไร้ฝีมือมีรายได้ต่ำ ก็จะทำให้มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคน้อยตามรายได้ไปด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น รัฐบาลจึงควรมีนโยบายเพิ่มรายได้ให้กับแรงงานไร้ฝีมือ เช่น การพิจารณาปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในท้องที่ให้สอดคล้องกับความเป็นอยู่และสถานะเศรษฐกิจที่แท้จริง หรือมีนโยบายเพิ่มการลงทุนในพื้นที่เพื่อสร้างงานสร้างรายได้แก่แรงงานไร้ฝีมือ พร้อมทั้งส่งเสริมให้สถานประกอบการเพิ่มสวัสดิการที่ทำให้รายได้ที่แท้จริงของแรงงานไร้ฝีมือสูงขึ้น เช่น สวัสดิการอาหารกลางวัน รถรับ-ส่ง ชุดทำงาน แต่ทั้งนี้ รัฐบาลต้องมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ เช่น มาตรการทางด้านภาษี หรือการลดเงินสทบเข้ากองทุนประกันสังคม ควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้นายจ้างสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ภายใต้ภาวะวิกฤติด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่ ซึ่งหากรัฐบาลมีนโยบายในการให้ความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างต่อเนื่องและจริงจัง ทำให้ภาคธุรกิจมีความเข้มแข็งมีการจ้างงานสูง ก็จะส่งผลถึงแรงงานไร้ฝีมือ รวมถึงประชาชนกลุ่มอื่น ๆ ได้มีรายได้มั่นคง มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีในการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดนราธิวาส

2) ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีการกำหนดขอบเขตการศึกษาที่แคบ จึงทำให้ข้อมูลและปัญหาที่ได้จากการศึกษาจำกัดอยู่เฉพาะใน 5 ประเภทอุตสาหกรรม ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ดังนั้น หากมีผู้สนใจทำการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคของแรงงานไร้ฝีมือครั้งต่อไป ควรเพิ่มขอบเขตการศึกษาให้กว้างขึ้น โดยขยายพื้นที่การศึกษา และประเภทอุตสาหกรรมให้ครอบคลุมทั้งหมด จะทำให้ทราบปัญหาที่หลากหลาย และหากสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการบริโภคระหว่างกลุ่มตัวอย่าง หรือพื้นที่ หรือช่วงเวลาได้ ก็จะทำให้งานวิจัยน่าสนใจมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เจอะอามิง โตะต่ายง (2552) “สถานการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และ
แนวทางแก้ไข” (บทความ) คืบวันที่ 16 กรกฎาคม 2553 จาก [http:// www.google.com](http://www.google.com)
- ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย (2547) “การวิเคราะห์การถดถอย” ในประมวลสาระชุดวิชาการวิเคราะห์
เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ หน่วยที่ 10 หน้า 101-152 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
- ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาค (2552) “เศรษฐกิจและการเงิน ภาคใต้” (รายงาน)
มนตรี พิริยะกุล (2528) “โครงสร้างการจัดสรรค่าใช้จ่ายของครัวเรือนภายใต้ภาวะความ
เปลี่ยนแปลงในราคาน้ำมัน” (งานวิจัย) คืบคืบวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553 จาก
[http:// www.google.com](http://www.google.com)
- เยาวเรศ เขาวนพูนผล (2536) “การบริโภคอาหารนอกบ้านของครัวเรือนผู้บริโภคในเขตเมือง
เชียงใหม่” วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ฉบับเต็ม คืบคืบวันที่ 15 ธันวาคม 2552 จาก
<http://www.libaray.cmu.ac.th>
- รณรงค์ ไชยสมบัติ (2546) “การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคของครัวเรือน
ในภาคเหนือตอนบนก่อนวิกฤตและหลังวิกฤตทางเศรษฐกิจ” การศึกษาค้นคว้า
แบบอิสระ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์
ฉบับเต็ม คืบคืบวันที่ 20 ธันวาคม 2552 จาก <http://www.libaray.cmu.ac.th>
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน (2540) “เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น” (หนังสือ) กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สถาบันเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2550) “พัฒนาการเศรษฐกิจมหภาคของไทยและ
ทางเลือกในอนาคต” (รายงาน) ทีดีอาร์ไอ ฉบับที่ 53 เดือนธันวาคม
- สมจิตร อัครพันธ์ “สภาพเศรษฐกิจไทยในปัจจุบัน” (บทบรรยาย) คืบวันที่ 15 มีนาคม 2553
จาก <http://www.thaindc.org>
- สำนักงานแรงงานจังหวัดนราธิวาส (2552) “สถานการณ์แรงงานจังหวัดนราธิวาส”
รายงาน (กรกฎาคม – กันยายน) หน้า 4, 23
- สำนักงานสถิติจังหวัดนราธิวาส (2552) “สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัด
นราธิวาส” รายงาน (เมษายน – มิถุนายน) หน้า 5
- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2547) “ผลกระทบทางเศรษฐกิจมหภาคจากปัญหาความไม่สงบใน

3 จังหวัดชายแดนภาคใต้” คืบวันที่ 24 มีนาคม 2553 จาก

<http://www.scb.co.th/LIB/th/article/mof/mof4711-2.html>

สุพัตรา ภูรินันท์ (2544) “พฤติกรรมการบริโภคของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ในภาวะเศรษฐกิจถดถอย” การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ฉบับเต็ม คืบคืบวันที่ 17 เมษายน 2552 <http://www.libaray.cmu.ac.th>

Friedman, Milton (1957) “A Theory of the Consumption Function. New York: National Bureau of Economic Research . อ้างถึงใน ชลียพร อมรวัฒนา (2538) เศรษฐศาสตร์มหภาค กรุงเทพมหานคร ศูนย์บริการเอกสารวิชาการคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมการบริโภคของครัวเรือน

กรณีศึกษา : แรงงานไร้ฝีมือในภาคอุตสาหกรรม อ.เมือง จ.นครราชสีมา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระ (Independent Study) จัดทำโดยนางสาวอารีย์ การธิโร นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2. ขอความกรุณาในการตอบแบบสอบถาม ตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากที่สุด ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับและจะนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น
3. แรงงานไร้ฝีมือที่ทำการสำรวจหมายถึง
  - 3.1 แรงงานที่มีวุฒิการศึกษาไม่เกินชั้น ม.6 ทั้งที่เพิ่งจบการศึกษาหรือจบการศึกษามากหลายปีแล้ว แต่ไม่เคยทำงาน หรือ เคยทำงานมาแล้ว แต่รวมระยะเวลาการทำงานเท่ากับงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันแล้ว ไม่เกินหนึ่งปี
  - 3.2 ลูกจ้างซึ่งตกลงทำงานให้นายจ้างและได้รับค่าจ้างตอบแทนจากการทำงาน ไม่ว่าจะป็นค่าจ้างรายวัน หรือรายเดือน
4. ทำการสำรวจแรงงานไร้ฝีมือที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรม 5 ประเภทอุตสาหกรรม ที่อยู่ในเขต อ.เมือง จ. นครราชสีมา ประกอบด้วย 1) อุตสาหกรรมการผลิต 2) อุตสาหกรรมการก่อสร้าง 3) อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน 4) อุตสาหกรรมโรงแรมและภัตตาคาร 5) อุตสาหกรรมการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม
5. โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่าง หรือเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ที่ตรงคำตอบ
  - ก. ชื่อบริษัท/สถานประกอบการ.....
ที่อยู่ เลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ซอย..... ถนน.....
แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์.....
  - ข. ประเภทอุตสาหกรรม

☐ การผลิต	☐ โรงแรมและภัตตาคาร
☐ การก่อสร้าง	☐ การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม

- การขายส่ง ขายปลีก ซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------
2. อายุ ..... ปี
3. การศึกษา

☐ ต่ำกว่า ป.4	☐ ม.1 – ม. 3
☐ ป. 4 – ป. 6	☐ ม. 4 – ม.6
☐ อื่น ๆ (ระบุ)	
4. สถานภาพการสมรส

☐ โสด	☐ สมรส (อยู่ด้วยกัน)
☐ หย่าร้าง	☐ สมรส (แยกกันอยู่)
☐ ม่าย (คู่สมรสเสียชีวิต) ☐ อื่น ๆ (ระบุ)	
5. นับถือศาสนา

☐ พุทธ	☐ อิสลาม
☐ คริสต์ ☐ อื่น ๆ (ระบุ)	
6. ภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้าน

☐ อยู่ในจังหวัดเดียวกับสถานประกอบการ
☐ อยู่ในจังหวัดอื่น (ระบุจังหวัด) .....
7. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (รวมตัวท่านด้วย)..... คน
8. จำนวนผู้ที่ท่านต้องดูแล ..... คน
9. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้ (ยกเว้นตัวท่าน) ..... คน
10. รายได้ของสมาชิกทุกคนในครอบครัวต่อเดือน (ยกเว้นตัวท่าน) ..... บาท

ตอนที่ 2 สัมภาษณ์ (เฉพาะตัวท่าน)

11. ท่านเป็นลูกจ้างลักษณะใด

☐ ลูกจ้างรายวัน	ค่าจ้างที่ได้รับ ..... บาท/วัน
☐ ลูกจ้างรายเดือน	ค่าจ้างที่ได้รับ ..... บาท/เดือน

ลูกจ้างรายเหมา ค่าจ้างเหมาเฉลี่ย ..... บาท/วัน (เฉลี่ยค่าจ้างเหมาเฉพาะวัน และเวลาทำงานปกติ)

12. วันทำงานของท่านต่อเดือน (ตอบเฉพาะลูกจ้างรายวัน) ..... วัน

13. รายได้อื่นจากการทำงานในสถานประกอบการ

เบี้ยขยัน จำนวน ..... บาท/วัน

ค่า OT จำนวน ..... บาท/วัน

ค่ากะ จำนวน ..... บาท/วัน

อื่น ๆ (ระบุ)..... จำนวน ..... บาท/วัน

14. รายได้อื่น ๆ นอกเหนือจากการทำงานในสถานประกอบการ

มี (ระบุ) 1)..... จำนวน ..... บาท/วัน

2) ..... จำนวน .....บาท/วัน

3) ..... จำนวน .....บาท/วัน

ไม่มี

15. สวัสดิการที่ท่านได้รับจากนายจ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ที่พัก รถรับส่ง

อาหาร.....บาท/เดือน ชุดทำงาน .....ชุด/ปี

ค่ารักษาพยาบาล .....บาท/เดือน ประกันสุขภาพกลุ่ม

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ.....บาท สวัสดิการกู้ยืม

อื่น ๆ (โปรดระบุ) ..... ไม่มีสวัสดิการ

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการบริโภค

3.1 รายการค่าใช้จ่ายของท่าน

16. หมวดค่าอาหารและเครื่องดื่ม

อาหารมื้อเช้า ..... บาท/เดือน

อาหารมื้อเที่ยง ..... บาท/เดือน

อาหารมื้อเย็น ..... บาท/เดือน

อาหารหวาน ..... บาท/เดือน

น้ำดื่ม ชา กาแฟ น้ำผลไม้ ..... บาท/เดือน

ผลไม้ ..... บาท/เดือน

17. หมวดหนี้สิน (ภาระการผ่อนชำระต่อเดือน)

- บ้านที่อยู่อาศัย ..... บาท/เดือน
- โทรศัพท์มือถือ ..... บาท/เดือน
- รถยนต์/รถจักรยานยนต์ ..... บาท/เดือน
- เครื่องใช้ไฟฟ้า (ระบุ) ..... บาท/เดือน
- เครื่องคอมพิวเตอร์ ..... บาท/เดือน
- เหตุผลที่ซื้อ .....
- ทองคำ ..... บาท/เดือน
- เหตุผลที่ซื้อ .....
- อื่น ๆ (ระบุ) ..... บาท/เดือน

18. หมวดค่ารักษาพยาบาล

- ค่ายารักษาโรค ..... บาท/เดือน
- อื่น ๆ ..... บาท/เดือน

19. หมวดค่าใช้จ่ายส่วนตัว

- เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ..... บาท/เดือน
- ของใช้ประจำวัน เช่น สบู่
ยาสีฟัน ผงซักฟอก ฯลฯ ..... บาท/เดือน
- อื่น ๆ

20. หมวดการออมและการลงทุน

- เงินฝากธนาคาร ..... บาท/เดือน
- ซื้อทองคำ ..... บาท/เดือน
- สลากออมสิน ..... บาท/เดือน
- อื่น ๆ ..... บาท/เดือน

21. หมวดค่ายานพาหนะ

- รถรับจ้าง ..... บาท/เดือน
- ค่าน้ำมันรถส่วนตัว ..... บาท/เดือน
- อื่น ๆ ..... บาท/เดือน

22. หมวดอื่น ๆ

- ค่าทำบุญ/ทอดกฐิน/ผ้าป่า ..... บาท/เดือน
- ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง ..... บาท/เดือน

- ค่ายาสูบ ..... บาท/เดือน
- เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ..... บาท/เดือน
- ค่าเลี้ยงชีพ ..... บาท/เดือน
- ค่าการศึกษาหรืออุปกรณ์ ..... บาท/เดือน

3.2 รายการค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครอบครัว

23. หมวดค่าอาหารและเครื่องดื่มต่อเดือน

- ข้าว แป้ง หรืออาหารจากแป้ง ..... บาท/เดือน
- เครื่องประกอบอาหาร ..... บาท/เดือน
- เนื้อสัตว์ สัตว์น้ำ ..... บาท/เดือน
- ไข่และผลิตภัณฑ์นม ..... บาท/เดือน
- ผักและผลไม้ ..... บาท/เดือน
- เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ..... บาท/เดือน
- อาหารสำเร็จรูป ..... บาท/เดือน

24. หมวดค่าสาธารณูปโภค

- น้ำประปา ..... บาท/เดือน
- ไฟฟ้า ..... บาท/เดือน
- โทรศัพท์บ้าน ..... บาท/เดือน
- โทรศัพท์มือถือ ..... บาท/เดือน

25. หมวดค่ารักษาพยาบาล

- ค่ารักษาโรค ..... บาท/เดือน
- อื่น ๆ ..... บาท/เดือน

26. หมวดการออมและการลงทุน

- เงินฝากธนาคาร ..... บาท/เดือน
- ซื้อทองคำ ..... บาท/เดือน
- สลากออมสิน ..... บาท/เดือน
- อื่น ๆ ..... บาท/เดือน

27. หมวดค่ายานพาหนะ

- รถรับจ้าง ..... บาท/เดือน
- ค่าน้ำมันรถส่วนตัว ..... บาท/เดือน
- อื่น ๆ ..... บาท/เดือน

27. หมวดอื่น ๆ

- ค่าทำบุญ/ทอดกฐิน/ผ้าป่า ..... บาท/เดือน
- ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง ..... บาท/เดือน
- ค่ายาสูบ ..... บาท/เดือน
- เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ..... บาท/เดือน
- ค่าเลี้ยงโชค ..... บาท/เดือน
- ค่าการศึกษาหรืออุปกรณ์ ..... บาท/เดือน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ

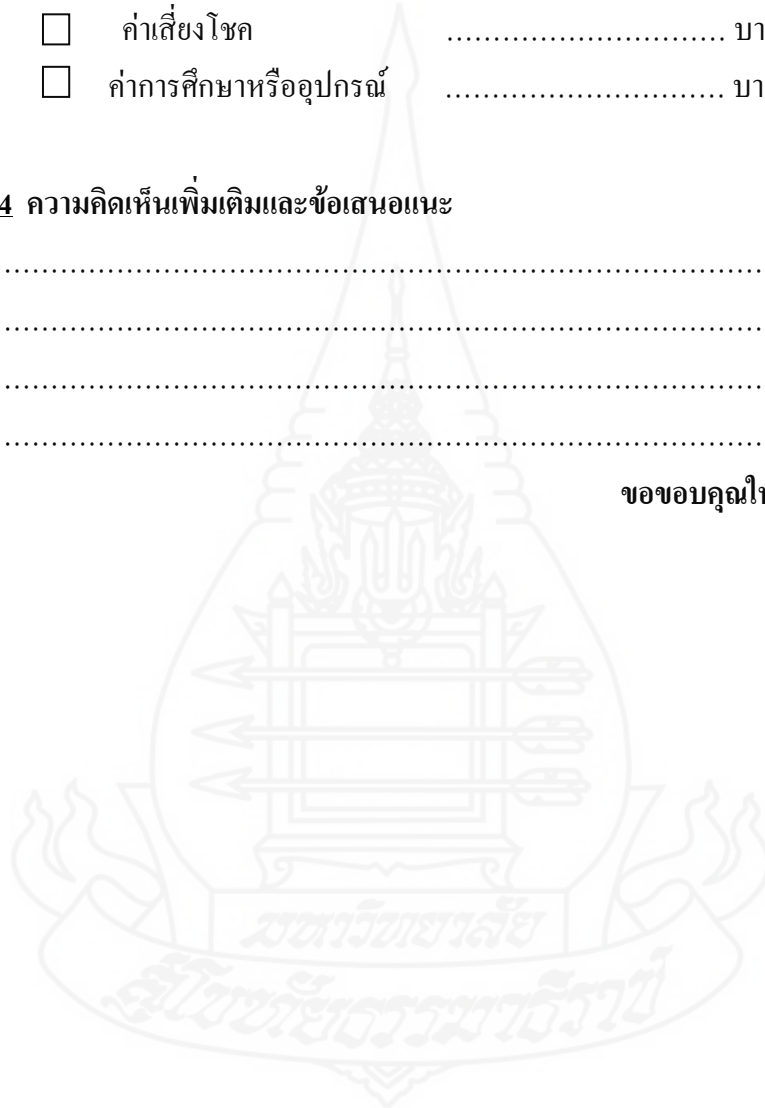
.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวอารีย์ การชิโร
วัน เดือน ปี เกิด	15 มีนาคม 2507
สถานที่เกิด	อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	ศ.บ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2530
สถานที่ทำงาน	สำนักงานแรงงานจังหวัดนราธิวาส อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
ตำแหน่ง	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ (7 ว)

